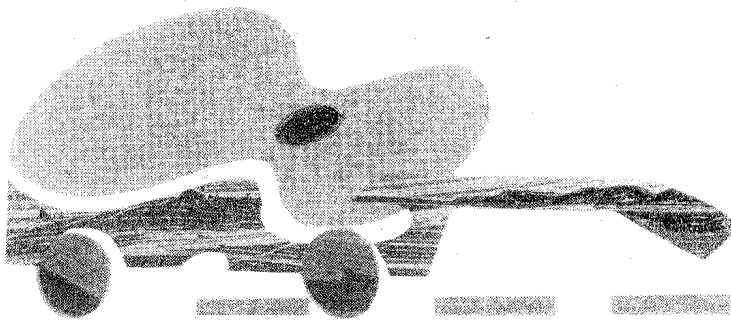

p í s n i ě k y

Praha 1970

ny a k y t a r u

SBÍRKA KŘESTANSKÝCH PISNIČEK S DOPROVODEM KYTARY

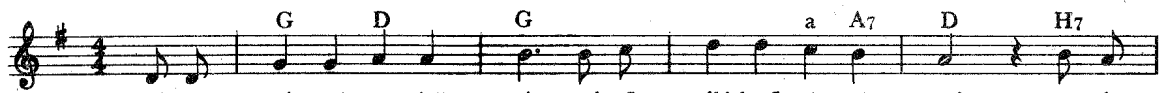
Před dvaceti lety jsme vydali „Písničky pro biblické kursy,“ které byly přijaty vděčně a podle svědectví tehdejších uživatelů, dnes už mužů a žen středního věku, vykonaly dobrou službu. Stejný ohlas bychom přáli tomuto pokračování, které je zcela přepracováno a značně rozšířeno. Obsah a ráz písniček je určuje k jiným příležitostem než jsou tradiční pobožnosti. To naznačuje i sám název zpěvníčku, i když má být chápán hlouběji. Chce zdůraznit nepostradatelnost křesťanské písničky na cestě víry, kterou nám otevřelo evangelium Ježíše Krista. Všem autorům, kteří dali souhlas k uveřejnění svých prací ať přímo nebo prostřednictvím těch, kdo měli písničky ve svých materiálech, patří náš bratrský dík. Pokud jsme v některých případech ve spěchu nebo z jiných důvodů souhlas k uveřejnění zanedbali, prosíme o omluvu. Původem písniček je toto dílko široce ekumenické a budeme upřímně potěšeni, bude-li také jeho užívání ekumenické. Ať je ze zpěvníčku zpíváno k chvále Boží a ať tyto písničky slouží k víře v Ježíše Krista všem, kdo z něho budou zpívat!

Leden 1970

I • Chvály

1 NAŠÍ PÍSNĚ K. Kejval

K. Polanský

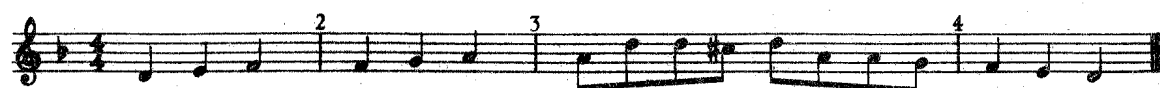
1. Pá-nu	pí - sni	spo - leč - - ná,	nebuď	mdlá, buď	ú - toč - - ná!	V srdce
2. Rá-no	nám dny	vše - dní	svěť,	ja - ko	svě - ží od - po - - věď	ú - nav
3. Pá - nu	pí - sni	ne - děl - - ní,	zpěvem	chval	vždy výš se pni	za sko-
4. Pá - nu	pí - sni	stá - le	zvuč,	dě - ko - - vat nás,	pro - sit uč,	lkej i

sá - lej,	vy - ko - - vá - vej	ne - sta - - teč - ná	v sta - teč - - - ná!
strážni	ve - čer	za - zni,	s mod - lit - - bou nás k lo - ži ved!
ná - ní,	z mrtvých	vstá - ní,	za ji - - sto - tu spa - se - - - ní.
já - sej,	pravdu	hlá - sej,	mrtvá srd - ce ro - ze - - - zvuč!

2 CHVALOZPĚV Kánon Jaroslav Kvasnička

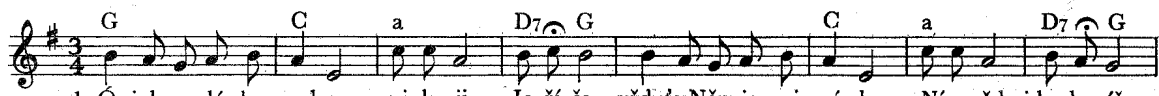
Jaroslav Kvasnička

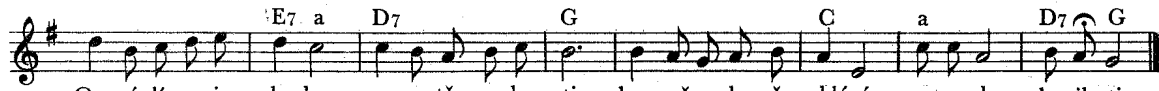
- Vše co má dý - chá - ní, na vě - ky chval Ho - spo - di - na zá - stu - pů!

3 ZPĚV SRDCE K. H.

Kristoslav Hruša

1. Ó, jak z celé-ho srd-ce mi-lu-ji Je-ží-še, vždyt v Něm je moje sí-la, s Ním vždy jdu do výše.
2. Den po dni, vždy hned ráno prosím, by při mně stál, aby mne svo-jí mo-cí hřích v boji nezdolal.
3. S Ním se tak dobře kráčí v mladosti rozkvětě, bez Něho a-ni v nebi blaženost nekvete.

On sí-lí moje kroky na ces-tě moudro-sti, ke mně se denně sklání a ve-de k milosti.
Když večer pak své chmury roz-stí-rá nad ná-mi, na-klání se mi k tváři, do o-čí zí-rá mi.
Všechn čas, všechny sí-ly k službě On zaslou-ží a moje srd-ce a-ni méně dát netou-ží.

4 BUDIŽ CHVÁLEN JEŽÍŠ KRÁL Anon-přel. b. k.

Tradiční melodie

Budiž chválen Je-žíš Král, ha-le - - lu - - ja, budiž chválen Je-žíš Král, ha-le - - lu - - - ja!

1. V Betlé - mě se na-ro - dil, ha-le - - lu - - ja, syn Bo - ží i lidský byl, ha-le - - lu - - - ja.
2. Na Gol - ga-tě u - mí - ral, ha-le - - lu - - ja, trium - fálně z hrobu vstal, ha-le - - lu - - - ja.
3. Chce nám hřích od-pu - stit, ha-le - - lu - - ja, vírou v Něj když budem žít, ha-le - - lu - - - ja.
4. Jednou při-jde o - ka-mžik, ha-le - - lu - - ja, kdy mu vzdáme v nebi dík, ha-le - - lu - - - ja.

5 V JEŽÍŠOVĚ JMÉNU C. M. Noelová, přel. b. k.

Michal Brierley

1. V Je-ží - šo - vě jmé-nu kaž-dý se dnes skloň, kaž-dý ja-zyk vy-znej: Králem
2. Vzá-vej - te to jmé-no, bra-tři, s nad-še - - ním, a - le ta - ké s úctou, srdcem
3. V srdcích ať je krá-lem, je-muž u - stou - - pí vše, co ne - ní sva-té, co se
4. Bra-tři, ten - to Je - žíš o - pět při-jde k nám, pl - ný slá-vy Bo - ží, s an-dě-

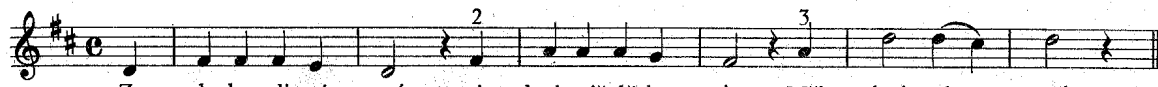
slá - - vy on! To je Ot - ce přá - ní, by byl Pá - nem nám,
zti - - še - ným. Je přec Stvo - ři - - tel náš, Spa - si - tel a Pán
hří - - chem tmí. V ča - se po - ku - - še - ní on je zá - chra - - nou,
ly, ne sám. Vše - cku moc svou zje - ví o - čím u - žas - - lým,

jenž je od po - - čát - ku mocným Slo - vem zván.
a vždy má být chvá - len, ctěn a mi - lo - - ván.
chce nás k světlu vé - sti ru - kou vše - moc - - nou.
my však vy - znej - me jej už dnes krá - lem svým.

6 DÍKY Kánon Jaroslav Kvasnička

C. L. de Benoit

Za do-bro-di - ní tvé ti duch náš dě - ku - - je: Měj chvá - lu rtů!

7 HALELUJA, VELKÝ PANE JSI

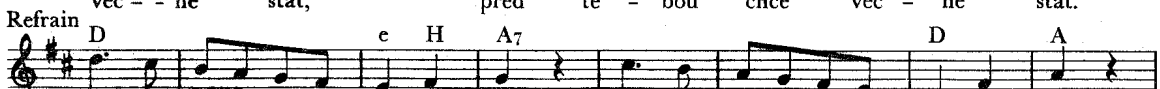
1. Ši - ro - ši - rý, ne ob-sáh - lý svě - te, ra - dost má du - še ze tvých
 2. Ja - ro, lé - to, podzim, ba i zi - ma, bou - ře hlas, zla - tý slun - ka
 3. Však to slun - ko, kte - ré z ne-be zá - ří, ne - mů - že do - sti tep - la

krás, mocná ru - ka Místra spra - vu - - je tě, tmy roz - há - ní
 svit, krásou svou nám u - ka - zu - je na tě, u - čí nás tě
 dát du - ši, kte - - rá prahne po - tvé tvá - ři, před te - bou chce

je - - jí jas, tmy roz - há - ní je - - jí jas.
 ve - - le - - bit, u - čí nás tě ve - - le - - bit.
 věč - - ně stát, před te - bou chce věč - - ně stát.

Refrain
 Ha - le - lu - ja vel - ký Pa - ne jsi, Ha - le - lu - ja vel - ký Pa - ne jsi,

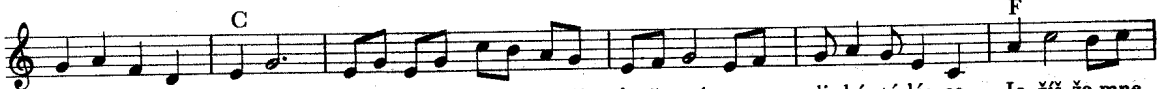
8 ha - le - - lu - - ja zpí - vá - me, chválu čest ti vzdá - vá - me.

8 STÁLE ZVUČÍ K. P.

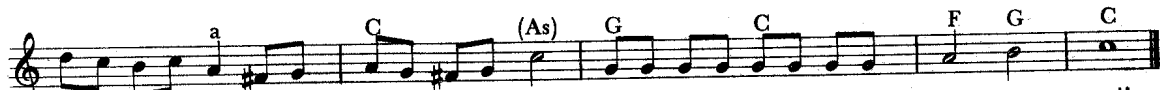
Karel Polanský

1. Zvučí, zvučí, stále zvučí du - še má, o ve - - li - ké té lás - ce zpí - vá, že mne Pán můj mi - lu - je a
 2. Zvučí, zvučí, stále zvučí v duši mé pí - seň o vel - ké lás - ce Bo - ží: on mne stá - le mi - lu - je a

zrakem svým mne hlí - dá, zvučí zvučí, stále zvučí du - še má o ve - li - ké té lás - ce, Je - žíš že mne
 radost v srdci množí. Zvučí, zvučí, píseň zvučí v duši mé o ve - li - ké té lás - ce, Je - žíš

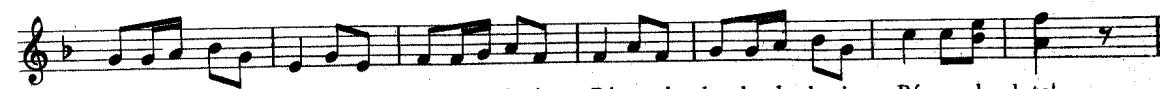

stá - le mi - lu - je, kro - ky mo - je spravu - je, pro - to zvu - čí, stá - le zvu - čí du - še má!

9 PÁNA CHVALTE Kánon

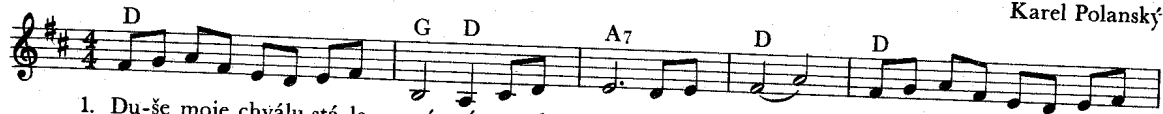
1. Ha - le - - lu, ha - le - lu, ha - le - lu, ha - le - lu - ja, Pá - na chval - te. te. Pá - na chval -

te, ha - le - lu - ja, Pá - na chval - te, ha - le - lu - ja, Pá - na chvalte, ha - le - lu - ja, Pá - na chval - te!

10 JÁ RADOST MÁM K. P.

Karel Polanský

1. Du-še moje chválu stá-le zpí - vá o vel - ké lás-ce tvé, du-še moje chválu stá-le
 2. I když mraky nad hlavou se sklá - ní, du-še má zpí - vá dál, dobře ví, že Pán můj ji o-
 3. A až jednou přiblí-ží se do - ba, kdy i já půjdu tam do nebeských krajů věčné

zpí - vá o ve - li - ké té lás-ce tvé. Já 1.-2. radost mám, že zpí - vat smím, že jsi
 chrá - ní, pro - to zvu - čí mu chválou dál. 3. za - zpí - vám pí - seň vroucích chval, o té
 krá - sy, tam kde sí - dlí můj věč - ný Pán. Tam pak

Je - zumůj a já že jsem tvým, já radost mám, že zpívat smím: díky, Pane, žeš vůdcem mým.
 ve - li - ké lásce, již's mi dal, tam pak za - zpí - vám píseň vroucích chval, o ve - li - ké té lás - ce tvé.

11 HALELUJA Kánon J. K.

Jaroslav Kvasnička

10 Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, a - - - men, a - - - men!

12 SLAVNÝ KRÁLI POKOJE... George Herbert (1593-1633) - Bl. Košťák

Geoffrey Beaumont

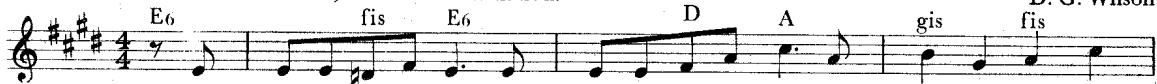
1. Slavný Krá-li po - ko - je, mi - lu - ji Tě. Nemám ji - né na - dě - je v tomto svě - - tě.
 2. Pro - to ať mé u - mě - ní Tobě zpí - - vá, ať se srd - ce pro mě - ní, Te - be vzý - - vá.
 3. Každý tý - den sedm dní chválu vzdá - vej. Ce - lé srd - ce ro - ze - zni k jeho slá - - vě.

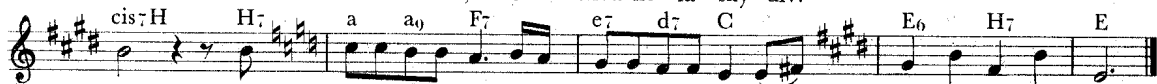
Tys ten, který zra - ně - ní lé - čit u - - mí, mé - mu srd - ci je - di - ný po - ro - zu - - mí.
 Když ten Zlý zas ža - lu - je, že jsem hříš - - ný, Tvo - je mi - lost ni - kdy mne ne - o - sly - - ší.
 Pí - seň ce - lé věč - no - sti ne - do - ce - - ní, ne - po - sta - čí vděč - no - sti za spa - se - - ní.

13 BUĎ PÁNU CHVÁLA, ČEST! Z něm. b. k.

D. G. Wilson

1. Hned v ji - tře slun - ka svit dá pís - ni ro - ze - znít: buď Pá - nu chvá - la
 2. A ve - čer když se tmí, má du - še zpí - vat smí:
 3. Noc pro - mě - ní se v jas, když ze srd - ce zní hlas:
 4. A do - kud bu - du živ, chci chvá - lit lá - sky div:

čest. I v práci vyhlé - dá jen kněmu du - še má - buď Pá - nu chvá - la, čest!
 Od chmurných myšle - ní on sám mne ochrání -
 Moc temna prchá v dál, když sly - ší pí - seň chval -
 Až do soudného dne ta pí - seň nezmlkne -

14 POJĎTE VĚRNÍ! J. Hupton, přel. b. k.

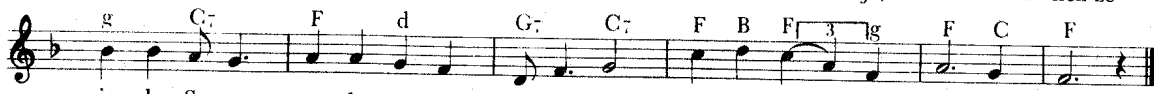
Gordon Hartless

1. Pojďte, věr-ní, pěj-te cho-rál, jenž by za-třás ob-lo-hou,
2. Dřív než zved-la ho-ry vel-ké, roz-mě-ři-la o-ce-án,
3. Pá-na zpě-vem zvučným chval-te na hu-deb-ní ná-stro-je,

chvá-la zněj za vy-kou-pe-ní a za mi-lost přemno-hou Bo-hu Ot-ci,
Lás-ka věč-ná před-ur-čí-la, a-by ze-mřel ži-tí Pán: na Gol-ga-tě
di-ky je-ho o-hla-šuj-te, ať se lidstvo ra-du-je, Be-rá-nek že

je-ho Sy-nu, o-slav-te je pí-sní svou, o-slav-te je pí-sní svou.
za všechny nás trůn mu hrůz-ný při-chy-stán, trůn mu hrůz-ný při-chy-stán.
v-o-bět da-ný živ je, věč-ně kra-lu-je, živ je, věč-ně kra-lu-je.

15 HALELUJA, CHVALTE PÁNA

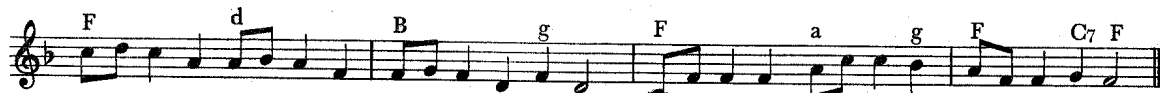
Ant. Voříšek

Kristoslav Hruša

1. Ó buď Bo-hu čest, že se Ot-cem nám stal, z rá-je vy-hna-né v ro-dí-nu svou, že nás vzal.
2. jak Be-rá-nek mřel, je-ho krev vra-cí hří-šníkům ne-vi-ny pel.
3. jak Duch ve-de nás, v Bo-ží po-do-bu na-ši tvář promě-ní zas.

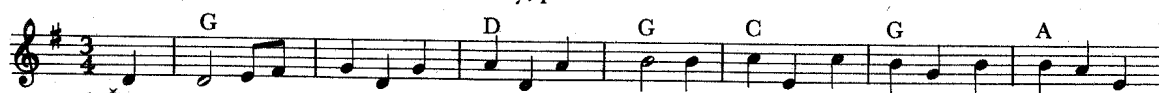
12

Ha-le-lu-ja, chvalte Pá-na, ha-le-lu-ja, a-men, ha-le-lu-ja, buď mu vzdána slá-va každý den!

16 ČEST, CHVÁLA TI, BOŽE F. Crosby, přel. S. Verner

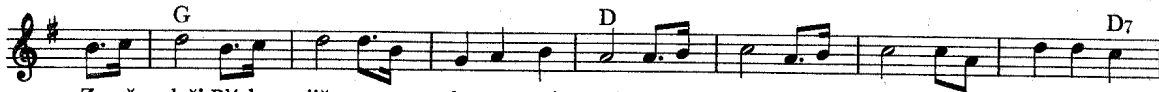
W. H. Doane

1. Čest, chvá-la ti, Bo-že, žes mi-lo-val svět, žes hříšných se u-jal a na bíd-né
2. Již stal se div spá-sy pro Kri-sto-vu krev, smí hříšník teď ple-sat, je u-smř-en
3. Jen lá-ska je věč-ná, jsme pro-sti všech pout, z všech ú-nav lze u Kri-sta od-po-či-

shléd. Tvůj syn pro ně ži-vot svůj o-bě-to-val, jim o-te-vřel přístup ve věčný dům chval.
hněv, je dá-novšem ú-pl-né od-pu-ště-ní, jen uchop se Krista! všem pozvá-ní zní.
nout, vždy vý-še, vždy či-stě-ji budem vše zít, až s já-so-tem vej-de-me v otcovský byt.

Země slyš! Blízko již vysvo-bo-ze-ní tvé. Všif i v dál pí-seň chval pěj-te ná-ro-do-

vé! Ó vrať te se k Ot-ci! On v Kristu zve vás. Čest, chválu mu vzdejte teď v příhodný čas!

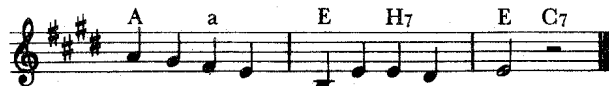
13

17 DÍKY M. G. Schneider, přel. M. Heryán

M. G. Schneider

1. Dí-ky za to-to krás-né rá-no, dí-ky za každý no-vý den. Dí-ky za to, co
 2. Dí-ky za všechny věr-né druhy, dí-ky, o Pane, za tvůj lid. Dí-ky, že všechny
 3. Dí-ky za mo-je pra-co-vi-ště, dí-ky za každý do-brý dar. Dí-ky za všechno
 4. Dí-ky za to, co zarmou-ti-lo, dí-ky za to, co po-tě-ší. Dí-ky, že ve-deš
 5. Dí-ky, že smím tvé slo-vo chválit, dí-ky, že ducha dáš mi též. Dí-ky, že na blíz-
 6. Dí-ky, že všem jsi přines spá-su, dí-ky, to-ho se při-dr-žím. Dí-ky, že vě-řím

už je za mnou ja-ko těž-ký sen.
 křivdy, dlu-hy mo-hu od-pu -- stit.
 krásné, či-sté, dík za hudby dar.
 mne, má sf-lo, ce-stou nejlep -- ší.
 ku i v dá-li li-di mi-lu -- ješ.
 tvé mu hlasu, že ti pa-třit smím.

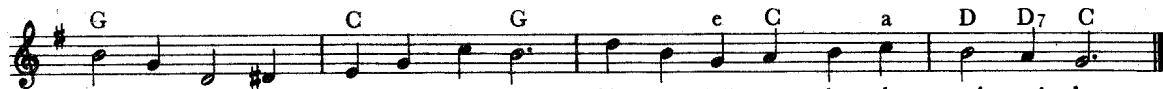
2. sloka v Fdur - přechod Cis 7
 3. sloka ve Fis dur - přechod D 7
 4. sloka v G dur - přechod Es 7
 5. sloka v As dur - přechod E 7
 6. sloka v A dur.

18 DÍKY PÁNU ZA SPASENÍ... S. Verner

S. Sykes

1. Dí - ky Pá - nu za spa - se - ní, dík za hří - chů od - puš - tě - ní,
 2. Dík, on sňal mi o - troc - ké jho, mám v Něm vlád -- ce nej - lep - šího.
 3. Dí - ky Pá - nu, již ne - jsem sám, bra - try, ses - try po bo - ku mám.
 4. Ří - še mí - ru pro všech - ny nás ros - te v skry - tu jak v těs - tu kvas.

dík, že mi již ne - hro - zí zmar, dán mi v Něm svo - bo - dy vzác - ný dar.
 On mne lás - kou vy - svo - bo - dil, k no - vé - mu ži - vo - tu pro - bu - dil.
 Prav - da Pá - ně pře - má - há lež, Krá - lovství Bo - ží smím ší - řit též.
 Set - ba spá - sy ne - ko - neč - ně klí - čí a zra - je pro blíz - kost žně.

19 ŽALM 46 S. Verner

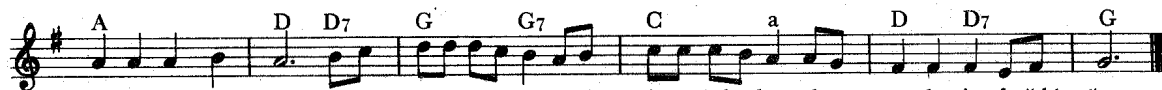
P. Sever

1. Bůh ú - to - či - ště, sí - la naše jest, v tísní pomoc ho - to - - vá. Nuž ne - bu - dem se
 2. Bůh u - prostřed tak svého města dlí, dá mu pomoc v ji - tře hned. On v hlu - ku ná - ro -
 3. On mlu - ví: Li - dé, u - po - kojte se! Vězte Já jsem, kte - rýž jsem! Jen mnou se kaž - dý

bát, ať hrozí směst ve zmar nás hrůza bouřko - - vá! Město Bo - ží, nejsvě - - těj - ší z přifbytků Nejvyš -
 dů hlas vydá - li, ze - mě u - stoupí na - po - - sled. S námi Ho - spo - din je zástupů, On hrad vy - so -
 národ povznese, jen mne zvy - šo - vat bu - de zem. S námi Ho - spo - din je zástupů, On hrad vy - so -

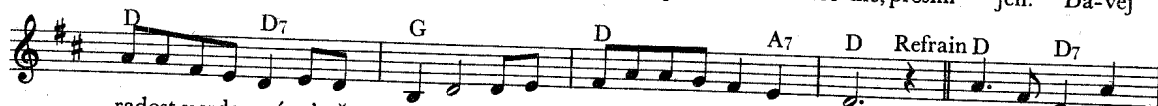
ší - ho tr - vá v nás: tak nás potok s prameny, v kterých není úbytku, obve - - se - lu - je v každý čas.
 ký, Bůh Já - ko - bův. Pojďte, Hospodinových skutků obdi - vujte rád! Končí boj, kde On strážce smluv.
 ký, Bůh Já - ko - bův. Pojďte, Hospodinových skutků obdi - vujte rád! Končí boj, kde On strážce smluv.

20 PĚJ HOSANA! R. T. B.

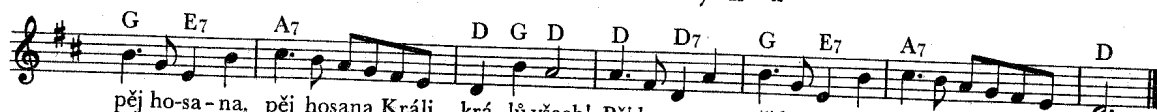
R. T. Bewes

1. Dá-vej radost v srdce mé, ať tě chválím, dá-vej radost v srdce mé, prosím jen. Dá-vej
 2. Dá-vej pokoj v srdce mé, ztiš mou du-ši, dá-vej pokoj v srdce mé, prosím jen. Dá-vej
 3. Dá-vej lásku v srdce mé, ať ti sloužím, dá-vej lásku v srdce mé, prosím jen. Dá-vej

radost v srdce mé, ať tě chválím, ať tě chválím ce-lý ži-tí den. Pěj ho-sa-na,
 pokoj v srdce mé, ztiš mou du-ši, ztiš mou du-ši ce-lý ži-tí
 lásku v srdce mé, ať ti sloužím, ať ti sloužím ce-lý ži-tí

pěj ho-sa-na, pěj hosana Králi krá-lů všech! Pěj ho-sa-na, pěj ho-sa-na, pěj hosana Je-ží--ší!

21 ŽALM 47. S. Verner

P. Sever

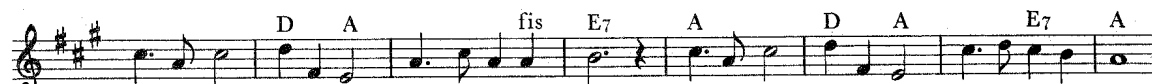

1. Všichni ná-ro-do-vé plé-sej-te s hla-si--tým prozpě-vo-vá-ním Bo--hu.
 2. Za dě-dictví na-še od-dě-lil slá-vu Já-ko-bo-vu dáv-no--vě--kou,
 3. Sám Bůh kra-lu-je nad ná-ro-dy, mi-lo--stiv k nim na sva-tém svém trůnu,

16

Hos-po-din je pře-ce Nej-vyš-ší, na-de vši ze-mí král On!
 jak on mi-lo-val ho, vy-vo-lil, tak i dnes mi-lu-je nás.
 pa-ve-zy vši ze-mě Bo-ží jsou, v soudu On je spra-ve--dliv.

Refrain Žalmy mu zpíve-jte, krá-li na-še-mu! Žalmy mu zpíve-jte, králem země On!

22 ZPÍVÁM SI STÁLE Kánon

B. Vendler

Zpívám si stále, ať k Boží chvále zní krásná píseň, zpívám si stouhou, aby svět celý zněl Boží chválou!

23 Z MÉHO SRDCE

Z mé-ho srd-ce pí-seň chvály zní, dnes pí-seň chvály zní, aj, hudba ne-be v ní,

z mé-ho srd-ce pí-seň chvály zní, dnes pí-seň chvály zní o lás-ce.

17

II • Boží dílo pro člověka

24 SVATÁ LÁSKA Č. Špaček

Karel Polanský

1. Jak ov-ce za-šlá z pastvy své, ze své-ho stá-da za-běh - lá, tak člověk blou-dí bez cí-
 2. Nejsem již ov - cí za - běh - lou a na dně ro - kle ztra-ce - nou, jsem ov - cí Kri - stu vrá-ce-
 3. Již nechci dá - le ží - ti v tmách, vtěch srdce své-ho pu - sti - nách, s tebou chci, Pa - ne, ži - tím

le, když du-še Kris - ta vzdá-le - na. Lá-sko ty sva-tá, jež snímáš hříchu tíž, to - bě se
 nou a kr - ví je - ho spa-se - nou.
 jít a s tebou ži - vot lá - sky žít.

klaním, chci k tobě blíž. Lásko, jež sní - máš hří - chu tíž, to - bě se klaním, chci k to - bě blíž.

25 TAKOVOU LÁSKU NEZŘEL SVĚT R. Palmer - přel. b. k.

Gordon Hartless

18

1. Ta - ko - vou lá - sku ne - zřel svět, jíž zá - ří zra - ky tvé, však
 2. Nezřím tě a - ni ne - sly - - ším a přec jdeš se mnou dál. To
 3. Za - tím, do - kud tě ne - ví - - dím, u ví - ře cho - dí vám. A
 4. Až pe - čet smr - ti za - vře zrak, tep srd - ce u - ti - - ší, až

hřích nám brá - ní po - hle - dět v ty o - či la - ska - - vé.
 mí - sto je mi nej - draž - - ší, kde jsi mne vy - hle - - dal.
 přec tě rád mám, přec jsi mým, ač ne - zřen, jsi mi znám.
 zá - voj spad - ne, u - zřím pak tvou slá - vu, Je - ží - - ší.

26 PROČ JEN MLČÍŠ, PANE? Miloš Rejchrt

Miloš Rejchrt

Refrain

1. Proč jen mlčíš, Pa - ne, když zloba lidská život ma - - ří? Proč se ne - za - sta -
 ne pravdy tvá moc?

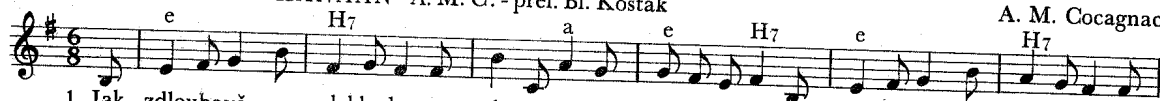
1. Když tě ja - ko lotra za - tý - - ka - li, mohs je o své sí - le přesvěd -
 2. Zakusils, jsi, Pane, strašná muka, když ti důtky zá - dá rozbi -
 3. Poznals, Pane, co je přízeň davu, v této chvíli žádá život
 4. Dnes jako dřív nad světem kříž stojí, na tom kříži u - m - rat tě

čit. Petra v dlaní meč teď přímo pá - lí a přec jsi mu za - ká - zal se bít.
 ly. Zakusils, co u - mí lidská ru - ka, když člověka pravda rozcí - - lí.
 tvůj. Když ti včera provo - lá - val slávu, pro změnu dnes křičí „u - kři - - žuj!“
 zřím. * A od - pověď na o - táz - ku svoji z tvé zsi - na - lé tváře vyčíst smím.

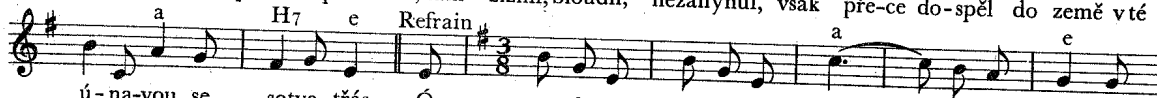
19

27 MYSLETE NA KANAÁN A. M. C. - přel. Bl. Košťák

A. M. Cocagnac

1. Jak zdouhavě se vlekly dny a ob-zor zdál se ne-konečný, jen z dálky by - lo slychat hlas, jenž
2. Tam v poušti pá - lil slunce žár, že zástup žíznil, ne-mohl dál, pak mís-to spánku v noci mráz a
3. Pak při-šla vlá-ha, při-šel stín, lid za-po-mí-nal na bo-le-sti, křik sjá-so-tem se roz-léhal, hlas
4. A ná-rod prošel pu-sti-nu, tam žíznil, bloudil, nezahynul, však pře-ce do-spěl do země vté

ú-na-vou se sotva třás. Ó my-sle-te na Ka-na - - án, - - - kdo jste ces - tou
 rá-no kdo-si zpíval zas:
 Mojžíšův v něm za-ni-kal:
 pís-ni dáv-no slí-be-né.

u-na-ve - - ni! Ó my-sle-te na Ka-na - - án, ze-mi krásných na - dě - jí.

28 SLEPÝ OD NAROZENÍ A. M. C. přel. Bl. Košťák

A. M. Cocagnac

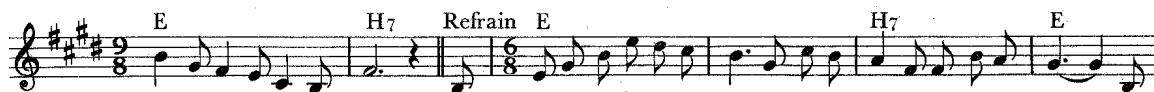

1. Sle - pý tam rá-no stál a tvář si v slunci hřál, Je - žíš se prá-vě s u-čed-ní-ky
2. Sle - pý se rychle zvedl a k Si-lo-e šel hned, tam u-myl o-či, kte-ré je-ště
3. A fa-ri-ze-o - - vé, ti sta-ro-mi-lo - - vé, chu - dá-ka rychle chy-ti-li a
4. A když už ne-ví jak, tu od-po-ví jen tak: vím jenom, že jsem sle-pý byl, a
5. A za ně-ja-ký čas jde Je-žíš tu-dy zas, ten muž ho ni-kdy ne - ví-děl, teď

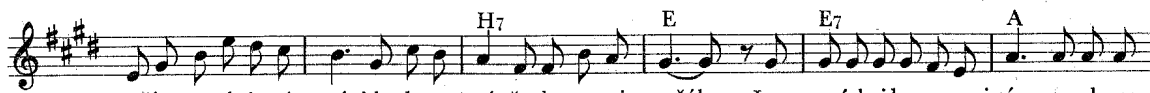
20

ko-lem u- bí - - ral, a pli-vl do pra - - chu a blá-to ru-kou vzal, sle-
 ne-spa-tři-ly svět. Kde ná-hle na-šel zrak, ka - ždý chce vyzvě - - dět, a
 ří-ka-li, že lže. Ja - ký to člo-věk byl, kdo prý ho u-zdra - vil, však
 teď mám dobrý zrak. A o-ni spu-stí křik: „Tys je-ho u - čed ník. Kdo
 po-znal je-ho hlas. Hned vzkřikne s rado - - stí, má v očích šťastný jas: „Vě-

pé-mu víčka poma - zal. Jen pospíchej k prameni sám, tu špínu s tvá-ře u-myj si tam, tvým
 on je samý smích a zpěv.
 on jim stá-le ří-ka-l své.
 mů-že vě-řit na zá-zrak!
 řím ti, Pa-ne, ty mne spas!“

očí-m se ob-je-ví ná-hle slunce zá-ře, kterou sis přál. Jen pospíchej k prameni sám, a sl-zy

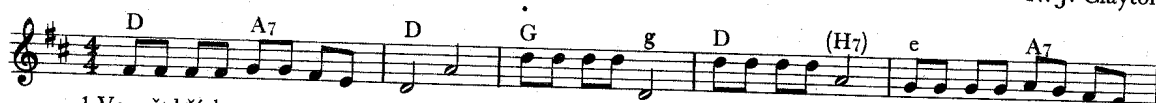

s tváře u - myj si tam, tvým očí-m se ob-je-ví ná-hle dobrý, la-skavý, všemocný Pán!

21

29 MŮJ PŘÍTEL NEJVĚRNĚJŠÍ b. k.

N. J. Clayton

1. Ve svět hřicha, v propast lidských vášní Ježíš sestoupil, a-by vykoupil i mou duši av svém milo-
 2. Ač do nitra mého srdce vi- děl, moje skutky znal a spatřil můj žal, přec se za mne bídného ne-
 3. Nyní vím, co je to pravá ra- dost, v každém souzení on nade mnou bdí, vše co třeba dává je- ho

vá - ní šel až na kříž gol - gatský. Můj přítel nej-věr - - něj - ší dal za mne z lá-sky ži-vot
 sty - děl a mým přítelem se stal.
 mí - lost, je- ho láska po- sta - - cí.

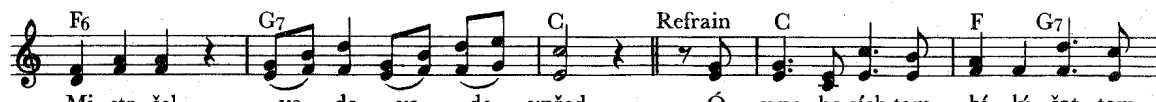

svůj a dí-ky je- ho o- bě- ti smím šťastně k nebi kráče- ti: Ježíš je nejvěrněj-ší pří- tel můj.

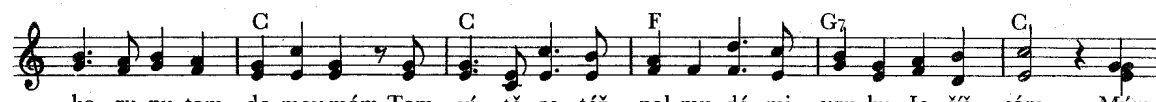
30 V SVĚTLE SVÉM...

22 1. V světle svém Bůh mne ve - de vpřed, ve - de vpřed, ji - stě ve - de vpřed, po ce - stě, po níž
 2. Kráčím vpřed hřicha zá - stu - py, kráčím vpřed, směle kráčím vpřed. S Kristem jda, neznám
 3. Kráčím vpřed ducha ve sí - le, kráčím vpřed, směle kráčím vpřed. Ví - tě - zím pro - ti

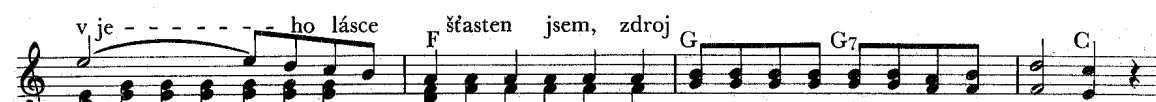
Mi - str šel, ve - de, ve - de vpřed. Ó v ne - be - sích tam bí - lý šat, tam
 po - tu - py, krá - čím, krá - čím vpřed.
 pře - si - le, krá - čím, krá - čím vpřed.

ko - ru - nu, tam do - mov mám. Tam ví - tě - ze těž pal - mu dá mi vru - ku Je - žíš sám. Mým

Spa - si - te - lem Je - - žíš, můj hřích smyl krví svou,
 Spa - si - te - lem Je - - žíš, můj hřích smyl krví svou, na Gol - ga - tě dluh můj spla - til. Ted

v je - ho lásce šťasten jsa, pě - ji cestou svou, zdroj krve je - ho ži - vo - tu mne vrá - til.

31 BŮH NAŠEL NÁS G.Ainger přel. M. Brož

Jan Calvert

1. Zněl pláč no-ci té, když se na-ro--dil a měl jenom tu stáj a
 2. Měl rád bliž-ní své, a - le hně-vem vzplál, když zřel, jak hro-ma-dí, kdo
 3. Když plášt no-ci skryl svědky bá-zli--vé a sám Je-žíš pak stál a
 4. Hle, Pán ne-sl kříž mí-sto slá-vy své, však tím byl li-dem blíž než
 5. Pak v ú - svi-tu hlas ženám zprá-vu dal. Kdo tvář je - ho chce zřít, ten

bez ná - ro-ků žil. Zněl pláč no-ci té, tam Bůh na-šel nás, kde pláč je nám do-mo - vem.
 mno-hým o - plý-vá. Měl rád bližní své, vždyť Bůh na-šel nás, kde hlad je nám do-mo - vem.
 Pi - lát soudil jej, když soud no-ci zrál, tu Bůh na-šel nás, kde strach je nám do-mo - vem.
 slav - ní krá-lo-vé. Hle, Pán ne-sl kříž a Bůh na-šel nás, kde kříž je nám do-mo - vem.
 k li-dem vrať se zas. Vždyť Pán zmrtvých vstal, tak Bůh na-šel nás a nám se stal do-mo - vem.

32 LÁSKA BOŽÍ

24

1. Lá-ska Bo - ží nikdy nekon-čí se, hlub-ší je než mo-ře nejhlubší, zá - ří vý - še,
 2. Kam až o - ko mo-je mů-že zří-ti, vi-dím je - ho moc a mohutnost. Každý tvor a
 3. Mlá-dí své když od-da-ti smím je - mu, per-lu ži - tí získal jsem tak zde; u - jít svě - ta

než kde hvězdy skví se, pro-ni - ká i ml-hu nejhus-tší. Bůh mne při - jal hříš - né-ho, svým
 kaž-dé ze-mě kví - tí lá-sku je - ho hlá-sá, slá-vy skvost.
 svodím, všemu zlé-mu, po-koj v srd-ci mít a vdu-ši své.
 ša - tem o - děl bíd - ného, mně všechnu vi - nu od - pu - stil, svým dí - tětem mne u - či - nil.

33 A BYL VEČER... Přel. Bl. Košťák

M. C. Pichaud

1. Ja-ká nádherná zář to le - tí ob-lo - hou, jak se to svět-lo třpy-tí na ze-mi, na vo-
 2. Ja-ký podiv-ný rád to vládne ob-lo - hou, že slunce ve dne ho-ří a lu-na s hvězda-
 3. Ja-ký ve-se-lý šum od křídel v ob-la - cích a hladké ry - by krouží ve vodních hlu-bi-
 4. K svému ob-ra-zu pak Bůh stvořil člo-vě - ka, ať muž a že - na ži - jí vždy spo-lu ce - lý

dách, až ro-ze-zpí-vá svět. A byl ve - čer, by-la noc a byl den, Bůh vi-děl, že
 mi pak ro-ze-zpí-vá noc.
 nách, je ži - vý ce - lý svět.
 čas a vlásce stře-ží svět.

dobře u - či - nil. A byl ve - čer, byla noc a byl den, Bůh viděl, že dob-ře u - či - nil.

25

34 MARNOTRATNÝ SYN A. M. C. přel. Bl. Košťák

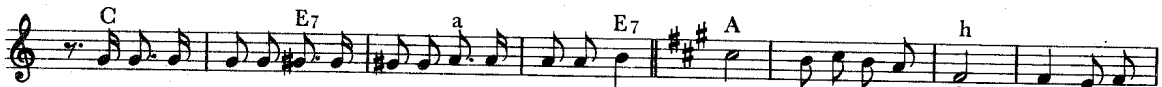
A. M. Cocagnac

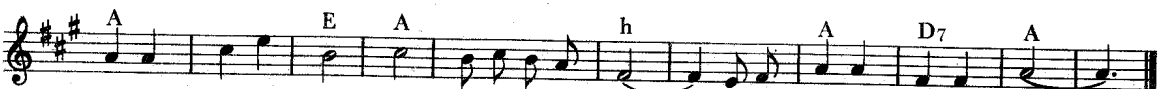
1. Jed - no-ho rá - na vy - jel jsem na ko - ni krásném do kra - je a v ru - ce mě - šec po - těžkal, kam
 2. A ko - nečně jsem na - šel cíl: vroz - ko - ší pl - né u - li - ci tři mě - sí - ce jsem u - ži - val, o
 3. A při zá - ba - vě s prá - te - li se gro - še roz - ku - tá - le - ly. Pak do kra - ji - ny při - šel hlad, já
 4. Teď ně - ko - lik už týd - nů jsem špi - navých ve - prů pa - sákem a už se a - ni ne - stydím, ty

- o tec zla - to na - sy - pal, a jel jsem do da - le - ka a šťast - ný ži - vot če - kal
 čem jsem a - ni ne - sní - val, a děv - če měl jsem krásné, všem chlapcům lí - bi - la se,
 před ním za - čal u - tí - kat, však na - šel i mé dve - ře. Bez přát - tel, bez ha - lé - ře
 bo - by ve - prům zá - vidím. Ach, pláču nad svou nouzí a po do - mo - vě toužím.

- v neznámé ci - zi - ně, na vzdory všem, na vzdory všem. Jak bych se vrátil rád do rod -
 o - de - šla o - de mně, na vzdory všem, na vzdory všem.
 jsem z města o - de - šel, na vzdory všem, na vzdory všem.
 Jak přijmeš sy - na zpět, ó ot - če můj, ó ot - če můj.

- 26 né - ho do - mo - va! Jak bych se vrátil rád, o - tec vše - ho hoj - nost má!

35 GESTOU DO EMAUZ b. k.

b. k.

1. Dva chodci z města jdou, do Emmauz kráče - jí; kříž, hrob je vy - dě - sil, - zbavil všech na - dě - - jí.
 V takovém zklamání kdo může po - tě - šit? Snad ten, kdo přidal se, že by chtěl s ni - mi jít.
 2. Je - mu se svěru - jí, proč jsou tak zoufa - lí: Pán, v něhož vě - ři - li, tře - tí den v hrobě tli.
 Vlídne jim neznámý vy - klá - dá Bo - ží plán. Pí - smo je svědectvím: mu - sel tak tr - pět Pán.
 3. A když pak v Emmauzích se - dě - li za stolem, po - zna - li najednou Je - ži - še v nezná - mém.
 Dva li - dé radostně doměs - ta bě - ží zpět. Mu - sí hned bratřím svým zprávu tu po - vě - dět!

Refrain

Hrob nebyl posledním slo - vem, smrt přemo - že - na je. O - tevřte o - či, ať

vi - dí: ne - zhasla na - dě - jel! Zármutku čas již pře - šel, radost ať

v srdci zní; Pán o - pět me - zi vá - mi, jste svědky vzkří - še - - ní!

27

36 OČISTĚ SRDCE

1. O - čisť srd - ce, zbav mne pý - chy, z váš - ní pout mne vy - pro - - sti, a - bych
 2. U - čin srd - ce mé svým chrámem, čis - tou Bo - ží sva - ty - - ní, na - uč
 3. Kéž bych po - do - ben byl tobě v každém či - nu, v myšle - - ní, a - by

ja - ko ty, vždy ti - chý, krá - čel stez - kou krot - ko - - sti.
 k vše - mu při - dat „a - men“, co tvá ru - ka u - či - - ní.
 Refrain srd - ce v ka - ždém do - bě plá - lo v sva - tém vzní - ce - - ní.

2. hlas
 Melodie Sva - - tě, či - - stě, na - uč cestou k nebi jít. Je - - zu
 Sva - tě, či - stě, sva - tě, či - stě na - uč ce - - stou k nebi jít. Dej mi, Kri - ste, srd - ce
 Kri - - ste, lá - sky víc rač v srdce vlít! Lá - sky víc rač v srdce vlít!
 či - stě, lá - sky víc rač v srdce vlít! Lá - sky víc rač v srdce vlít!

28

37 ZACHEUS A. M. C. přel. Bl. Košťák

A. M. Cocagnac

1. Kdy - si v Je - ri - chu žil celník, měl jméno Zache - us; ten muž bo - ha - tý byl velmi, jen -
 2. Jed - nou, že jde tu - dy Je - žíš, se městem ne - se křik. I on po - dí - vat se bě - ží, vle -
 3. Před tím na stromě se kr - čil, zvě - da - vý na zá - zrak a teď roz - pa - či - tě ml - čí a
 4. Li - dé pohor - še - ně kři - čí, že to je rou - há - ní. Což pak tenhle starý hříšník se

že měl malý vzrůst. Byl směšný v očích li - dí: ta - ko - vý tr - pas - lík! a uměl dobře
 ze na planý fík. Je listím ukryt zpola, však Je - žíš vzhůru vzhled a na Zache - a
 při tom klopí zrak: „Ó, Pane, zvu tě domů. I když jsem hříšný, vím, však co jsem dlužen
 změni po - ka - ním? A bý - ti je - ho hostem, toť po - de - zře - lá čest. Však o - te - vře - né

ši - dit, na to byl odbor - - ník. Za - che - e, skoč dolů, když tě volá Pán, Zache - e, skoč dolů, je to
 volá: „Chci s tebou ve - če - - řet!“
 komu, čtve - násob nahrá - - dík.“
 srd - ce Je - ží - ší vzácné jest.

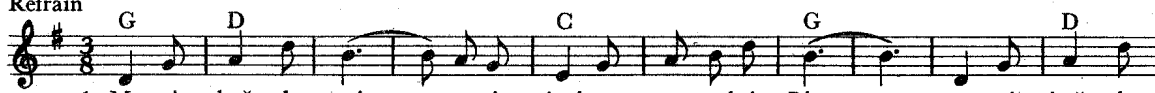
on! Za - che - e, skoč dolů, když tě vo - lá Pán, a o - tev - ři srd - ce i dům!

29

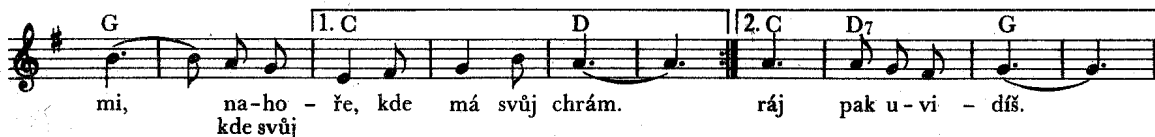
38 MEZI HVĚZDAMI S. S. přel. M. Brož

Soeur Sourire

Refrain

1. Me - zi hvěz - da - mi tvo - je jmé - no za - psal si Pán, me - zi hvěz - da -
 ži - vot tvůj je za - kotven již,

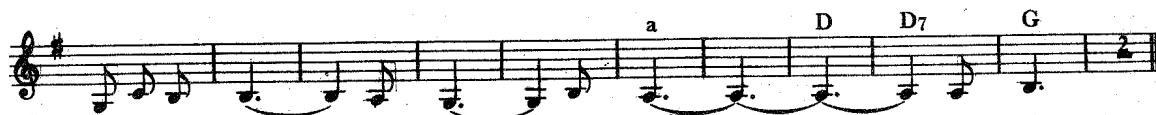
mi, na - ho - ře, kde má svůj chrám. ráj pak u - vi - dřš.
 kde svůj

1. Tu noc, kdy toužil Pán pro te - be žít, tu noc, tu noc,
 2. Ten den, kdy věrný Pán vykoupil nás, ten den, ten den,
 3. Ve - čer, kdy vo - lá Pán k do - mo - vu své, ve - čer, ve - čer,

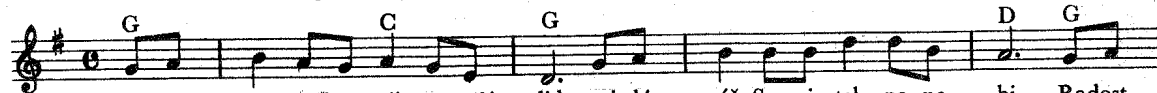
30 kdy ži - vot tvůj da - ro - val sám ti Bůh, tu noc, kdy po - pr - vé
 na vě - ky svým zvo - lil tě dí - - tě - tem, ten den, kdy v srdci tvém
 kdy sta - ré dny o - de - jdou dál jak sen, ve - čer, kdy kaž - dý z nás

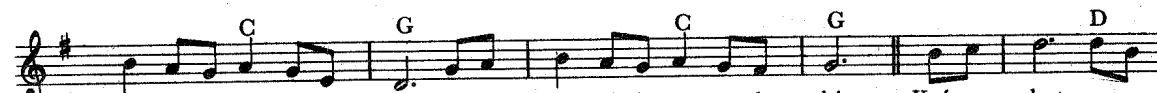
na te - be lá - - skou zřel, - - byl sná - - mi Pán.
 pře - bý - val kslá - - vě své, - - je sná - - mi Pán.
 se - tká se s Pá - - nem svým, - - buď sná - - mi Pán.

39 KRÁSNÁ VLAST Josef Baštecký

J. P. Webster

1. Krásnou vlast přípra - vil pro svůj lid mi - lý náš Spa - si - tel na ne - bi. Radost
 2. E - fa - ta! O - tev - ři se i nám, brá - no ty ne - be - ská z mi - lo - sti! Pa - ne
 3. Až se náš na ze - mi zbo - ří stan, pří - by - tek od Bo - ha v ne - be - sích pro svou

jen vládne tam, věčný klid, Tvůrce kde zá - stu - py ve - le - bí. Krásnou vlast na ne -
 náš, k nadhvězdným končinám doved nás, v domě svém u - ho - sti!
 krev předrahou dá nám Pán, žít kde sním bu - de - me ve ple - sích.

bi přípra - vil věrným svým Spasi - tel, krásnou vlast na ne - bi přípra - vil věrným svým Spasi - tel.

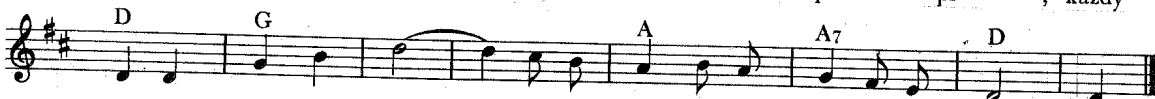
31

40 PÍSEŇ O JONÁŠOVI Bl. K.

Bl. Košťák

1. Slo-vo Bo-ží vy-prá - ví --: Pán Bůh po-slal Jo-ná - še --: Jdi a
 2. Jo-náš rychle u - tí - ká --, od Bo - ha i od li - dí --: Se svě-
 3. Bouře vl-ny bi-ču - je --, loď se té-měř po-tá - pí --, každý

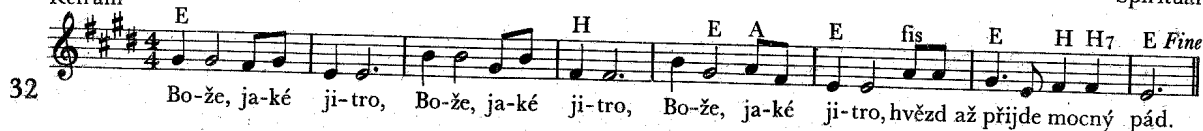
po-věz Ni - ni - vi --, že je Bůh vy-hla - dit roz-ká - že --
 do-mím vi - ní - ka --, od-jíž - dí do Tar - su na lo - di --
 pla-vec pra - cu - je --, Jo-náš si na bo - ku lo-dě spí --

4. Co ty děláš, ospalče, odkud jdeš a proč a kam? Pro mne je ta vichřice, před Bohem nebeským utkám.
5. Vrhňte mne na pospas děsivému příboji. Avšak muži zas a zas statečně ku břehu pracují.
6. Marno lidské snažení. Mocný Bože, odpusť nám, pro naše když spasení vydáme Jonáše hlubinám.
7. Velké rybě do útrob padá tělo proroka. Jako smrt a jako hrob bouře i vichřice umlká.
8. Námořníky jímá strach, sklánějí se před Bohem a tam kdesi ve vlnách Jonáš se obrací v srdci svém.
9. Takového Jonáše Pán Bůh moři nenechá, když mu znovu rozkáže, poslušně k Ninivi pospíchá.

41 BOŽE, JAKÉ JITRO

Refrain

Spirituál

32 Bo-že, ja-ké ji-tro, Bo-že, ja-ké ji-tro, Bo-že, ja-ké ji-tro, hvězd až přijde mocný pád.

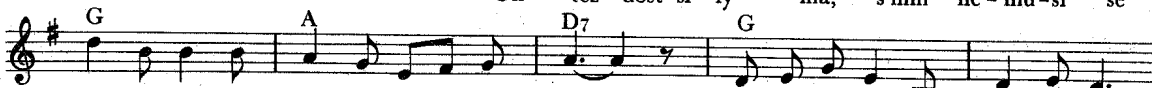
Zvuk trumpet každý slyš, den soudu přiblížil se již. Hleď na Boží pravi-ci, hvězd až přijde mocný pád!
 Křik bezbožníků
 A jásoť věrných

42 JEŽÍŠ JE VÍC NEŽ CELÝ SVĚT J. Hochman

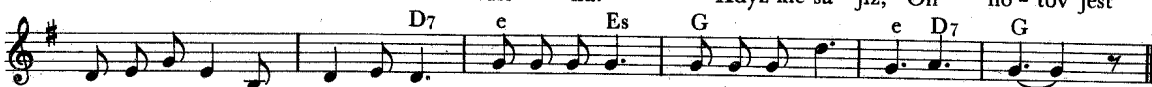
W. L. Thompson

1.-4. Je-žíš je víc než ce - lý svět, můj ži - vot, štěs - tí mé, On sí - la má, On
 On ze všech těžko - stí mne vo - lá ve svou
 chci Je mu vě-ren být, jen Je - mu ce - le
 On též dost sí - ly má, s ním ne - mu - sí se

bla - ha květ, jenž ni - kdy ne - zvad - ne. Když smutno mi, jen k Ně - mu jdu,
 na - ruč zpět, mé ti - ší bo - le - sti. On slunka svit i rosy třpyt
 ná le - žet a na Něm do - sti mít. Když půjdu s ním, pak ne - zbloudím,
 bá - zní chvět ni du - še ze - mdle - ná. Když kle - sá již, On ho - tov jest

vím, jinde po-moc ne - na - jdu, On sta - čí však na každý mrak, Pří - tel můj.
 v mou du - ši umí roz - dě - lit, vždy v pravý čas svůj dá - vá jas, Pří - tel můj.
 neb On sám dbá, by cesta má skončí - la tam, kde svůj stan má, Pří - tel můj.
 o - več - ku mdlou dál do - mů věst, ta - ko - vý jest, vzdejte mu čest, Pří - tel můj.

43 KDO ROZSADIL KVĚTINY Bl. Košťák

K. Grunholzer

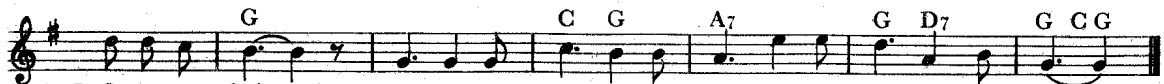
1. Kdo roz-sa-dil kvě-ti-ny na po-lích a vůni jim při-dal a krá-su, kdo
 2. Kdo ptáčkům dal od-va-hu k lé-tá-ní a zpí-vat je u-čil tak je-mně, kdo
 3. Když k zá-řivým hvězdám se za-hledím, k té nád-he-ře vě-čně se skvou-cí, tu
 4. Má ú-sta již ú-di-vem o-ně-mí, hle bohatství ze-mě a mo-ří, hle

z maličkých se-mí-nek stro-my zdvih' a roz-šuměl ko-ru-ny le-sů? Kdo za-hradu
 na-plnil stu-dán-ky pod strá-ní a za-vla-žil ře-ka-mi ze-mě? Kdo drá-hu jim
 zdám se být tu-lá-kem po-šledním a ptám se té ve-leb-né no-ci: Kdo všechna ta
 krá-su jež, u-ni-ká u-mě-ní, to O-tec náš las-ka-vý stvo-řil. A tá-žeš se,

krásnou za-lo-žil, kdo za-hradu krásnou za-lo-žil? To byl náš O-tec, náš ne-be-ský
 v horách před-ur-čil, kdo dráhu jim v horách předurčil? To byl náš O-tec, náš ne-be-ský
 svět-la za-pá-lil, kdo všechna ta světla za-pá-lil? To byl náš O-tec, náš ne-be-ský
 proč to u-či-nil, a tá-žeš se, proč to u-či-nil? K radosti na-ší. Ó, věř to-mu,

34 1.-3. O-tec to byl. To byl náš O-tec, náš O-tec, to On u-či-nil!
 4. O-tec to byl. Kra-do-sti na-ší tak slav-ně On vše u-či-nil!

44 VZÁCNÁ MILOST John Newton, přel. b. k.

Americká tradiční

1. Tvá vzác-ná mi-lost, šťast-ný den! spa-si-la lid-ský vrak, já
 2. Úz-ko-stí mu-si-la mne vést, by strach můj zlo-men byl! Mou
 3. Že mno-hou bou-ří, ná-stra-hou má ce-sta vzhů-ru jde? Mám
 4. Až mo-je srd-ce zna-ve-né se na-vždy za-sta-ví, tvá

ztra-ce-ný byl na-le-zen, sle-pé-mu vrá-cen zrak.
 nej-šťast-něj-ší chví-lí jest den, kdy jsem u-vě-řil.
 vše-chno, když mám mi-lost tvou, ta do-mů do-ve-de.
 mi-lost do no-ve-ho dne mne v slá-vu po-sta-ví.

45 JENOM NESTÝSKEJTE 2 hlasý kánon

Jenom nestýskejte, všemu konec přejte! Někdo musí první vstáti, dobrou noc nám přáti. Dobrou noc!

46 PŘITELEM JEŽÍŠOVÝM... J. Oatman přel. b. k.

J. W. Dennis

D A D A D h A D E7 A7 D c

1. Je - ži - še, Pá - na mé - ho ni - kdo se ne - za - stal a když ho sou - dil
 2. Byť zřek' se ho svět ce - lý nic s ním mít ne - chtě - je, sli - bu - ji, vím, co
 3. U - či - nám, co mi pra - ví, půjdu, kam po - šle - mne, ať svědčí chví - le
 4. Všem duším spá - su chys - tá, jež hynou v bí - dě zlé; tak poznal já též

Fis h7 E7A7 D G A7 D G D h A

Pi - lát, bez pří - te - le tam stál. Pří - te - lem, Je - ži - šo - vým chci být, ži -
 ři - kám: ve mně má pří - te - le.
 kaž - dá, ve mně má pří - te - le.
 Kri - sta, ve mně má pří - te - le.

D E A E9 Fis D6 AGD h G G6 D A D

vot mu dát. Pří - te - lem Je - ži - šo - vým navždy jej mi - lo - - vat.

47 STÍN KŘÍŽE b.k.

b. k.

G a G C G D7 G

1. Stín kří - že do da - le - ka pa - dá na cés - ty zbloudi - lých - tak lá - ska
 2. Stín kří - že chce tvou cestu změnit, vést chce ke Gol - ga - tě, tam dá - no -
 3. Když kří - že stín tvou cestu zkří - ží, nechťej ho o - be - jít! Slož na - Gol -

36

a G e C C a D D7 Refrain G G

Bo - ží vyhle - dá - vá ty, kte - ré za - jal hřích! Kam pa - dá kří - že stín, je ješ - tě
 Bo - ží odpu - ště - ní a milost če - cá tě!
 ga - tě hříchů tí - ži, a získáš radost, klid.

D7 G e C C7 a Es D7 G

na - dě - je. Tím křížem mluví Bo - ží Syn a k sobě li - di zve.

48 VÁNOČNÍ Pavel Otter

Miloš Rejchrt

C G7 C C G7 C G7 C G7

1. Jsem zde na ze - mi poutníkem v prachu zmatených stop. Bloudím, přece však
 2. Na své pouťi když hledám cíl, skry - tý před tváří mou, v světě, kde člověk

C C C7 F G7 C a d G7

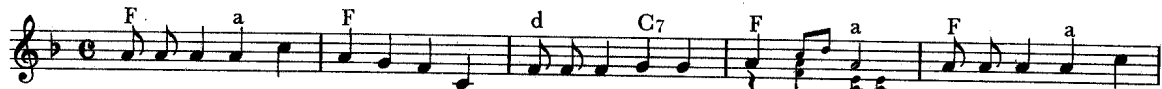
zpívám všem, kdo hledí na svůj hrob. Zpívám o tom, že na - lezám cestu již ze smrti do ne -
 ve tmách žil, zřím hvězdu zá - fi - vou.

C C7 F G7 C E7 a d G7 C

be. Bůh sám, kte - rý svět stvořil nám, ú - děl nás li - dí vzal na se - be.

49 VELKÝ LÉKAŘ b. k.

Petr Eben

1. Nemocný le - ží u ryb - ní - ka a če - ká na zá - zrak. Tak rád by za - se
 2. Co chodců ta - dy pře - šlo ča - sem, bez zájmu, lhostej - ných! A le teď Je - žíš
 3. Vstaň, vezmi lo - že své! teď sly - ší a ú - dy ob - živ - nou. Tak Je - žíš v je - ho
 4. My ne - le - ží - me u ryb - ní - ka, Bethsedou jenž byl zván, a my - slí - me si,
 5. Kdo tohle ví, ten rozmys - lí si Lé - ka - ře od - mí - tat. A bu - de vo - lat:

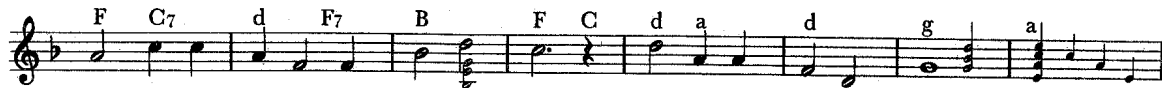

vstal a cho - dil, nadě - je has - ne však. Ji - ní ho vždycky předbí - ha - jí ke zdraví
 kolem krá - čí, soucitem nad ním vzdych. Vtom zá - stu - pu mu ne - u - nikl chromý, jenž
 ži - vot za - sáh mocí svou přediv - nou. Ta ra - dost mít zas ú - dy zdravé, na záda
 že jsme zdraví, to však je je - nom klam. Nemoc - ní jsme a do jed - no - ho, a hůř než
 Pa - ne, pomoz, chci chodit a chci stát! Vo - lás - li, po - po - mo - ci tou - žíš, nebudeš

pra - me - ni. Žád - né - ho ne - má po - moc - ní - ka ú - dy mu ka - me - ní.
 ne - cho - dí. Dnes je - ho na - dě - je se spl - ní, lo - že dnes od - ho - dí.
 lo - že vzít! Co na tom, že se zá - ko - ní - ci budou naň ška - re - dit!
 chromý tam, a ne - po - mů - že lid - ská ru - ka, jen Lé - kař vel - ký sám.
 o - sly - šen Dnes Lékař vel - ký u - zdra - ví tě, šťastný to bu - de den!

38

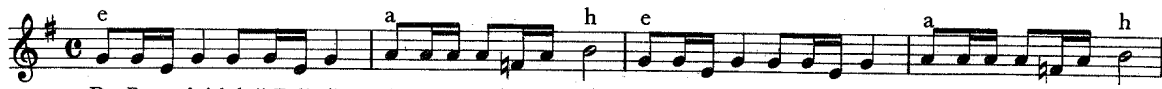
Na - jde se pomoc pro ne - moc - né? Lé - kař, jenž u - zdra - ví?

Na - jde se! Je - žíš ti krá - čí vstříc, Je - žíš o to - bě ví!

50 ELIÁŠ A. M. C. V. Renč

A. M. Cocagnac

1. Do Bersa - bé když E - li - áš ú - navou sklíčen se bral, tam opustil svou věrnou stráž, sám poušť šel dál a dál.
2. Sám v sobě lkal: Jsem prach a dým, syn ubohých otců svých. Nelze se skrýt před soudem tvým, znáš, Pane, můj všechen hřích.
3. Když pod keřem zdřím E - li - áš, anděl se až k němu snes: Vodu a chléb, hle tady máš, probud se, vstaň, pij a jez.
4. Ať ne - tr - pí žízeň a hlad, kdo světem jdou plni ran, víno a chléb všem spěchá dát sám jediný Kristus Pán.

Refrain

Prachem cest a potem zbrocen toužil sláb a osamocen už jen spát. Kdy už Pane, spočinem? Duši mou si vezmi!
 Poznávám, že na té zemi žádná spása nekyne mi, toužím spát. Tělo mé si vem!
 Načerpej z nich nové sily, ještě musíš mnohou míli dál se brát.
 Jenom on je silou živých, on je mírem spravedlivých, když jdou spát.

39

51 MATOUŠ b. k.

Samuel Hruša

1. Když Je-žíš šel z měs-ta své-ho a u cla stál s prů- vodem svým, ne ná-ho-dou se
2. což ne-vě-děl, s kým má tu čest? Že šej-dí - ře pro-
3. pro Matou-še si na-šel čas. A ja-ko kdy-si

zrak je-ho střet s po-hledem Ma - tou-šo-vým. Tam ne-pa-dla mnohá slo-va, jen
hna-né-ho chce me-zi u-čed - ní - ky věst? Jen ne-boj se, to Pán vě-děl, když
zval je-ho chce po-vo-lat dnes ta-ké nás. Ne - ná-hodou se to dě-je, to

„Pojď za mnou!“ mu Je-žíš děl. A nemusel mluvit znova, Ma - touš mu ro-zu - měl. Až
Lé - ví - ho za - třásl clem. Chtěl, aby teď k nebi hleděl, kdo bý-val zlo-dě - jem.
spa-se - ní je Bo-ží plán. Chce vyvést nás z bezna - dě-je, chce ži-vot dát nám Pán.

40 u te-be za-sta-ví Je-žíš a „Pojď za mnou!“ bude tě zvat, hlas je-ho přeslechnout

ne-smíš, na ces-tu mu-síš se dát! A ce-stou touž jak šel Ma - touš Je-

ží - še mu-síš ná-sle-do-vat. A ce-stou touž jak šel Ma - touš Je-

ží - še mu-síš ná-sle-do - vat. Ná-sle-do - - vat, ná - sle - do - - vat.

52 ÚŽASNÁ LÁSKA Pavel Mareš

Brother William

1. Jak ú - žas - ná mu-sí ta lá-ska být, co přišla k nám o vše se roz-dě-lit,
2. Svou slá - vy řiř o - pustils k vůli nám, nemusel's jít, a pře-ce chtěl jsi sám;
3. Tam mí - sto nás ži - vot jsi po - lo-žil, vrátil se zas, a -bys ho rozmnožil.

dát no-vou vlá-hu poušti spá - le - né, při-blí-žit nám ne-be tak vzdále - né.
tvář přá - tel - skou jsi ni-kde ne - vi - děl, když proklí - nán jsi k popra - vi - ťti šel.
Vím, abych já moh' věčný ži - vot žít, musel můj Pán tou ce-stou kří - že jít. 41

53 RADOST NAD HRÍŠNÍKEM

G. R. Timms

Pravím vám, že je radost v ne-bi nad hříš-ní - kem je-di - ným po-ká-ní či-
 ní-cím, pravím vám, že je radost v ne-bi nad hříš - ní - kem je-di - ným
 po-ká-ní či - ní - cím. Ne-bo při-šel Syn člo - vě - ka, a - by
 hle - dal a spa - sil ztra - ce - né. Pravím vám, že je radost v ne-bi
 nad hříš - ní - kem je-di - ným po-ká-ní či - ní - cím! Chvalme Bo-ží lá-sku,
 42 dík za ne-be vzdejme vděč - ně, kde se ra - do-vat bu - dem věč - ně.

III • Pozvání do Království Božího

54 ZDA ZNÁŠ TO JMÉNO? přel. J. S. Ondráček

Allan Tornberg

1. Zda znáš to jméno, v kterém Bůh dal spá - su, vy - zná - vá je též tvůj ret? Zem,
 2. To jmé - no jak den - ni - ce jas - ně zá - ří no - cí ú - trap, bo lů, béd, ni
 3. Když v zármut - ku jsi, do srd - ce ti vlé - vá ti - ši - vý a slad - ký lék, a
 4. Až přij - de čas, že jmé - na slav - ná zbled - nou, jmé - no Je - žíš zů - sta - - ne a

mo - ře ve - le - bí již je - ho krá - su, vstříc mu já - sá ce - lý svět.
 cha - bý o - heň na - dě - jí ne - zma - ří, od - va - hou v něm zmužníš hned.
 ni - trem když se že - ne bou - ře di - vá, pře - hlu - ší i vě - trů jek.
 pur - pu - ro - vý je - ho od - lesk jed - nou do věč - no - sti za - pla - - ne.

Refrain
 Na - de jmé - na všechna jmé - no Je - žíš, vždyť vzácněj - ší - ho ne - má zem! Věť,

spa - se - ní jen v drahém jmé - nu Je - žíš, zní tak v nebi o - hla - - sem.

55 ULICÍ KRÁČÍM TEMNOU přel. L. Rejchrt

Klaus Kleinau

Svou u - li - cí krá - čím temnou a do kro - ku si bubnu - ji, té
ptám se jí dnes i zí - tra a bu - ben mi do kro - ku zní, tak
Ta u - li - ce je tak tem - ná a tma vlád - ne i tvá - ři mé. Ach,
ne - slý - cháš hřmění bub - nu, jež nu - tí mne vpřed stále jít. Má

u - li - ce tem - né ptám se a stá - le ptám se jen jí. Já bratře, buď průvodcem
du - ní mi dnes i zí - tra, ach
bra - tře, mou ces - tu ne - znáš a sl - zy, prach taky ne. Ty bratře, já sám musím
ce - sta je temnou ce - stou, ach

mým!
být! Stůj, nechod dál, bratře, o - brať se bratře, jdi tou u - li - cí zpět. Zná
m

44 ce - stu, jež ve - de k štěstí, můj bratře, o něm ti chci vy - prá - - vět. Pojď hned, pojď rychle a

ne - ztrácej čas, pojď, do - kud tu ješ - tě jsi! Náš Pán je Bůh a on po - ve - de nás, neboť

stal se nám bratrem, stal se nám bratrem, v svém Sy - nu Je - ží - ši.

56 NA OKAMŽIK SE ZTIŠ! H. F. přel. b. k.

Heinz Fuhrmann

1. Ty, kte - rý ce - stou svě - ta jdeš, na o - ka - mžik se ztiš, ať
2. Svět krás - ný na po - hled se zdá, zpěv, smích zní o - de - všad. Však
3. A ří - káš: po - moc ne - vi - dí, zů - stá - vám stá - le sám. Však
4. My pí - seň pě - jem ve - se - lou, vin zba - ve - nou a bíd. Kdo

to, co Bůh ti ří - ci chce, dnes do - bře po - cho - pís, pís.
slyš, tvé srd - ce ža - lu - je, je rdou - sí no - ci chlad. chlad.
slyš, co Je - žíš Kri - stus dí: při - ná - šim po - moc vám. vám.
krá - cí sná - mi, zpí - vá též, má v du - ši ra - dost, klid. klid.

57 POJĎTE JIŽ, BRATŘI! Blahoslav Košťák

Samuel Hruša

1. Pojď-te již, bra-tři, vy-kroč-me smě-le pev-ný-mi kro-ky po té-to ze-mi.
 2. Tvr-dá je ze-mě, vy-nu-tí sl-zy, vy-nu-tí ča-sto krů-pě-je po-tu;
 3. Všichni jsme bra-tři je-di-né kr-ve, tvo-ří-me jed-nu je-di-nou če-tu.
 4. Vy-šli jsme rá-no a všichni mla-dí; ro-ze-jde-me se, na čas to bu-de.

Kdo chce jít s ná-mi, ten ať se smě-je a ten ať ra-dost pro-bu-dit u-mí.
 kdo náš cíl po-zná, se-tře je br-zy, ve-se-le sná-ší poutnickou slo-tu.
 Ty, kdo se hně-váš, u-smíř se pr-ve, chceš-li jít sná-mi za-zpí-vat svě-tu.
 Teď jdeme spo-lu, ať si svět svá-dí, ve-se-le jde-me, zpí-vá-me všu-de.

Refrain

Jde-me při-mo od kří-že Kristo-va za-zpí-vat li-dem ve-se-lé zprávy, že je Pán Bůh

46 usmí-fen doslo-va, že mohou všichni, nemoc-ní, zdraví věč-ně se ra-do-vat.

58 ZTRACENÁ NADĚJE A. D., přel. Zd. Svoboda

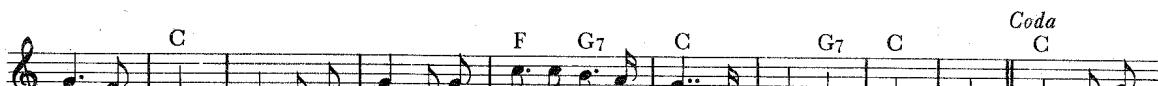
Aimé Duval

1. Ke dve-řím přišel Pán a za-kle-pal, bratře, bratře, bratře, slyš! Ke dve-řím přišel Pán a za-kle-
 2. Je-ho lid přišel též a za-vo-lal, bratře, bratře, bratře, slyš! Je-ho lid přišel též a za-vo-
 3. Nemoc-ný v bole-stech noc prokři-čel, bratře, bratře, bratře, slyš! Nemoc-ný v bole-stech noc prokři-
 4. U-bo-žák prosil tě jen o sou-cit, bratře, bratře, bratře, slyš! U-bo-žák prosil tě jen o sou-

pal, tys prá-vě spal. Ne-če-kej, až přijde ro-ze-dně-ní, ne-če-kej až skončí
 lal, tys dá-le spal.
 čel, tys ne-sly-šel.
 cit, pryč mu-sel jít.

slad-ké sně-ní. Ke dve-řím přišel Pán a za-kle-pal, tys prá-vě spal. Když dveře

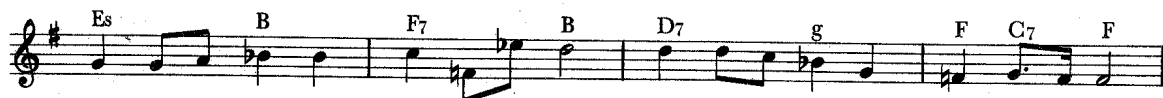
o-tevrou se až rá-no, na-dě-ji ne-bu-deš mít už žád-nou.

59 POZVÁNÍ Jan Kvasnička

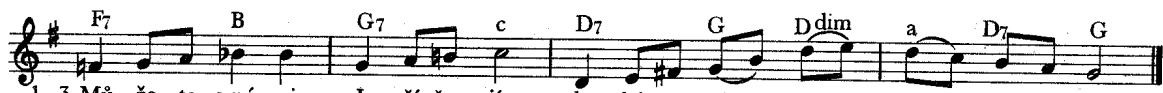
Jiří Weil

1. Zveme vás mladé v no-vý svět slá - vy, kde radost dá - vá ži - vo - tu kla - dy.
 2. Ce - sta je tvr - dá, my po ní jde - me, pro tu - to ce - stu zí - skat vás chce - me.
 3. Ži - vot je - šťastný, na - pl - něn mí - rem, ne - jsme - li str - že - - ni svě - ta ví - rem.

Mi - mo svou ra - dost ne - zná - me nic, má - me jen tou - hu, by nás šlo víc.
 Vůd - cem nám Je - žíš, Spa - si - tel náš, víc ne - u - blí - ží nám sa - ta - náš.
 Mír ten nám při - nes Je - žíš, náš Král, my jde - me za ním, za ním, jen dál.

1. - 3. Mů - že - te s ná - mi, s Je - ží - šem jít, do - ká - zat víc a spa - - se - ní mít.

60 JÁ JSEM TA CESTA, PRAVDA I ŽIVOT

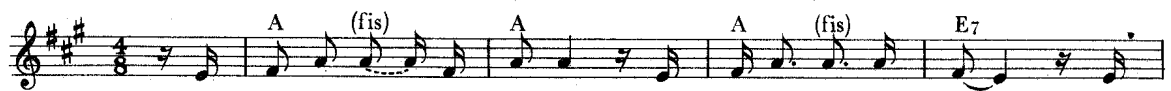

48. Já jsem ta ces - ta, pravda i ži - vot, tak to Je - žíš řek. Bez cesty jít se

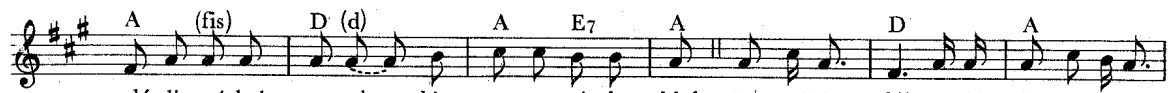
nikam ne - dá, bez pravdy marně pravdu hledáš a jakpak žít chceš bez ži - vo - ta?

61 BOŽÍ VLAK Spirituál - přeložil Z. Čep

1. Tu sly - ším, jak se již blí - ží ten sva - tý Bo - ží vlak a
 2. Ó, slyš jak vlak se blí - ží, do za - tá - čky již vjel, jak

3. Pro vše - cky jíz - né stej - né je avšichni mo - hou jet, zde

vdá - li zní kol ra - chot, dým stou - pá do oblak. Jen smě - le dál, mi - lé dět - ky, směle
 pá - ru všechnu pouštěl, brz - dy skřípot v uších zněl.

dru - hé tří - dy ne - ní, nač dlouho rozmýš - let.

dál, mi - lé dět - ky, smě - le dál, vstupte na vlak, zde mís - ta všu - de je dost. 49

62 VĚŘ SVĚMU PŘÍTELI! K. Kejval

G. H.

1. Ač do-sud jsi bez Bo-ha cho-dil a ne-my-slíš na du-ši svou, Bůh
 2. Ač rmoutils jej ne-vě-ry hří-chem a brá-nil ses a-by-tě ved', Bůh
 3. Bůh do-sud tě vy-hlí-ží, chrá-ní a k so-bě tě vo-lá i dnes. Ó,

na pastvách dobrých tě vo-dil a chránil tě před pouští zlou. Ó, věř svému pří-te-li
 nemstil se hro-bo-vým ti-chem, pln lá-sky tě vo-lá-val zpět.
 proč se mu tvá pý-cha brá-ní, když tou-ží, bys v náruč mu kles?

smě - le, ó, svěř se mu ihned a ce - le a ješ - tě dnes po-koj ti dá.

63 DEJ MI SVŮJ ŠAT b. k.

Kristoslav Hruša

1. Za-ha - len jsa v hříchu šat, nejvíc mi-lo-val jsem se-be, pře-stal jsem se Bo-ha
 2. Když mě čas-to stu-dil chlad, víc jsem za-ha-lit chtěl se-be. A však bě-da! Hří-chu
 3. Bůh svým soudem pý-chy šat změni v cáry roz-pa - - da-vé, před ním bu-du na-hý
 4. Hříchem roz-drá-sa-ný šat na-dě - lal mi hanby do-sti. Kristus chce šat no-vý

50

bát, pý-cha za-kry-la mi ne-be. Svlékni mě z cá-rů lid-ské pý-chy, svou láskou
 šat ne-za - hře-je, je-nom ze-be.
 stát, až se jednou zje-ví v slá-vě.
 dát a v něm vést mne do věč - no - sti.

přikryj mo-je hříchy, Ví-tě-zi po-kor-ný a ti-chý, dej mi svůj šat, dej mi svůj šat!

64 HALELUJA K. P.

Karel Polanský

1. Všechny hříchy smývá Je-ží-šo-va krev, svobo - den jsem, svobo - den, v bojích sí-lu dá-vá
 2. Proč se v hříchu trápíš, pospěš k Je-ží-ši, každou bo-lest tvou on zná, v mi-lo-sti své on tě

Je-ží-šo-va krev, spokojen jsem, spoko - jen. Ha-le - lu-ja, Ha-le - lu-ja, Je-ží - šova krev mne
 ji-stě vy-sly-ší, spa-se - ní i pro Tě má.

od hříchů ob-mý-vá, ha-le - lu-ja, ha-le - lu-ja, Je-ží - šova krev mne ob - mývá.

51

65 ZANECH TAM TÍŽI SVOU V. Žák

CH. A. T.

1. Svě-ta pří-zeň vrt-ka-vá na-do - bro když sel-há-vá a ty trá-píš se snad svo-jí chu-do-
 2. Bo-lest zlá - li tě - lo tvé sví-rá v křeči nezlo-mné, bez-na - děj - li le-há těž-ce v du-ši
 3. Srd-ce tvé - li po-kle-sá, když tě stí-há zlo-ba zlá, pom-ni, Bůh že vy-sly-šet chce prosbu

bou, vzpomeň z Písma, jak on rád ži-ví ptactvo na pořád, jdi jen 1.-3.k Pánu, nech u něho tí - ži
 tvou, Je-žíš o tvé strasti ví, bo-lest každou vy-ho-jí, jdi jen
 tvou, to-bě ces-tu prokles-tí, chce tě k cí-li do-vés-ti jdi jen

Sbor
 svou! Zanech tam tí - ži svou, jdi jen k Pánu nech u něho tí - ži svou! Bu-deš-

52 li mu vě-řit jen, změ-ní noc tvou jistě v den, jdi jen k Pánu, nech u ně-ho tí - ži svou!

66 NEBESKÁ HOSTINA b. k.

Bl. Košťák

1. Sly-šel jsi o té ho - sti - ně, na kterou je kaž-dý zván? Sly-šel jsi o té
 2. Každý se dneska vylou - vá, ni-ko-mu se nechce jít. Každý se dneska
 3. Kdyby-ses pře-ce roz-my - slel, já bych tam šel s tebou rád. Kdyby-ses pře-ce
 4. Ano, ty ta-ké po-zván jsi; škoda, že se vy-mlou - - váš. Ano, ty ta-ké

Refrain
 ho - sti - ně? zve prý sám ne - bes Pán. Ne - bes - ký ho - sti - tel všechny
 vy - mlou - vá, ne - dá se pře - mlou - - vit.
 roz - mys - lel, chci te - be ta - ké zvat.
 po - zván jsi. Při - jmeš či od - mí - - táš?

zve, všechny chce u sto-lu mít. Kdo sly-šíš, přijmi to po-zvá - ní, nesmíš se o - po - zdit!

IV • Práce v Království Božím

67 SVĚŽÍ LÉTA Ant. Voříšek

Kristoslav Hruša

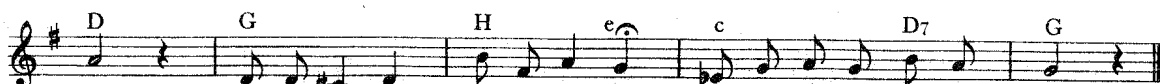
1. Svo-je mla-dá svě-ží lé - ta Kristu chceme za-svě - tit, o - po-vrhnout
 2. Pro ve - li - kou lá - sku Je - ho, v které On se sklá - ní k nám, z srdce vo - lá -
 3. Tak ja - ko On i my chce - me roz - sít radost, zti - šit žal, a - by vzdá - la

klamem svě - ta, Je - ho šlé - pě - jí chcem jít! Zra - ky u - při k své - mu vůd - ci,
 me ce - lé - ho: „Slá - va Kristu, On je Král!“
 ce - lá ze - mě své - mu Bo - hu chvá - lu chval.

jenž ti ne - be při - pra - - vil; noc se chý - lí k svému kon - ci, vy - drž do po - sledních

54 chvil, noc se chý - lí k svému kon - ci, vy - drž do po - sledních chvil!

68 HYMNUS KŘÍŽE V. Ž.

Vladislav Žák

1. Ne - beská slá - va Kristův kříž, k němu svůj u - při kal - ný zrak! Kristus je pří - tel
 2. On a - ni tro - chu ne - vá - hal pře - vzí - ti našich hří - chů tíž. Jdi věrně v je - ho
 3. Pojd, věrný k bo - ji po - spěš již, nemeškej, v ru - ku vez - mi zbroj, postav se věr - ně

vbí - dách všech, roz - ptý - lí kaž - dy du - še mrak. Kristus vo - lá, pojďme
 šlé - pě - jích, nes tr - pě - li - vě kaž - dy kříž.
 za Kři - sta, ku - pře - du jít má kří - že voj.

již, sa - ta - no - vu ni - čit říš, dá - blo - vy řá - dy bo - řit, krá - lov - ství Bo - ží

tvo - řit. Ne - me - škej - me, pojďme již vztyčit slav - ný Kristův kříž!

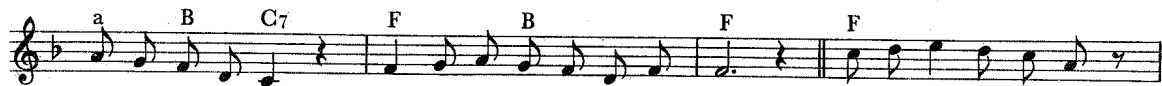
55

69 SVĚDKOVÉ KRISTOVI, SVĚT NA VÁS ČEKÁ! P. Javornický

Kristoslav Hruša

1. Nechceme stát a hledět do ne-be, kam kdy-si o-de-šel náš Pán. Nechceme hledat
 2. Sestupme, bratři, zas do ú-do-lí, ži-vo-ta poslouchej-me tep, soukromé bo-ly
 3. V Jeru-za-lé-mě církve Pán chce dát nám plnost Ducha svě-dectví. Přijmi a potom

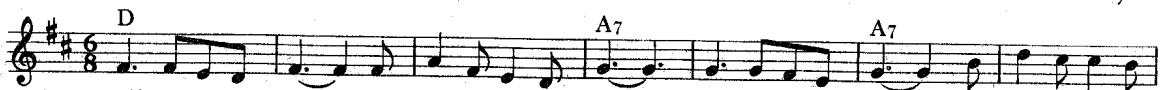
je nom pro se-be ces-tič-ku do nebeských bran. Svěd-ko-vé Kris-to-vi,
 ať nás ne-bo-lí, pra-cí si do-bý-vej-me chléb.
 spěchej roz-dá-vat, kon-či-ny ze-mě k Němu zvi.

svět na vás če-ká! Bez vás se ne-do-ví o spá-se, na-dě-ji pro člo-vě-ka.

70 SVIŤ, JEN DOBŘE SVIŤ!

S. Sykes

56 Sviť, jen dobře sviť, je ce-lý svět ve tmách, sviť, jen dobře sviť, jak ma-ják ve vl-

nách! Sviť na cestu ži-tí, sám Světlem se řiď, kout o-zá-ří svůj i v dál-ku do-bře sviť!

71 JEDINÁ MOŽNOST Jiří Valeš

Miloslav Košťál

1. Kdo trp-ký chléb svůj se sl-za-mi jí-dá, bez na-dě-jí všech kromě je-di-
 2. Bez ně-ho smutní bloudí-me den ze dne, o tě-lo pé-če jen nás po-há-
 3. Dej Du-cha své-ho bo-hat-ství nám mno-há, tak a-by by-la na-še pouť ji-
 4. Tak na-u-čí nás mi-lo-va-ti li-di, o-chot-né srd-ce br-zo vy-pá-

né, ten do-bře ví, v čem na-še lid-ská bí-da, proč slo-vo ži-vé s tě-lem ne-zhy-
 ní, veď o-či na-še, ať te-be zří před-ně, ať ve tvé služ-bě má-me po-slá-
 stá, tím v pravdě bu-dem dět-mi Pá-na Bo-ha, jenž dá nám mi-lost zří-ti na Kri-
 trá, čím srd-ce vý-še, tím přec lé-pe vi-dí i ra-dost, smutek ve-dle u bra-

ne, ten do-bře ví, v čem na-še lid-ská bí-da, proč slo-vo ži-vé ne-zhy-
 ní, veď o-či na-še, ať te-be zří před-ně, ať ni-kdo už ne-za-há-lí.
 sta, tím v pravdě bu-dem dět-mi Pá-na Bo-ha, jenž dá nám zří-ti na Kri-
 tra, čím srd-ce vý-še, tím přec lé-pe vi-dí i radost, smu-tek u brat-ra.

72 NA KRISTŮV ROZKAZ L. R.

Luděk Rejchrt

E H7 E H7 E Cis fis H
 1. My chcem na té - to ze - mi na Kri - stův roz - kaz stát, jít
 2. Nás klás - ce věr - né sí - lí Mi - stro - va do - bro - ta, v o -
 3. Když sí - ly u - mdlé - va - jí, nás Kri - stus po - zved - ne; v něm
 4. A pro - to chce - me stá - ti pod je - ho pra - po - rem a

 E A E cis E A6 H7 E
 je - ho šlé - pě - je - mi a vše - cky mi - lo - vat.
 bě - ti po - cho - pi - li jsme smy - sl ži - vo - ta.
 ka - ždý mů - že na - jít zdroj sí - ly be - ze - dné.
 věr - né vzdo - ro - va - ti i srd - ce svo - dům všem.

73 CHCI VÁS POSLAT LOVIT LIDI

N. N.

F C F F
 Chci vás po - slat lo - vit li - di, lo - vit li - di, lo - vit li - di, chci vás po - slat

 58 lo - vit li - di, ná - sle - duj - te mne! Ná - sle - duj - te mne, ná - sle - duj - te

F F d C7 F F G7 C F B
 mne! Chci vás po - slat lo - vit li - di, ná - sle - duj - te mně!

74 PANE, TOBĚ CHCI ZPÍVATI NA SVĚ CESTĚ Z franc. Bl. Košťák

Francouzská

D A7 G D
 1. Pa - ne, To - bě chci zpí - va - ti na své ce - stě, Pa - ne, To - bě
 2. Pa - ne, Te - be chci chvá - li - ti na své ce - stě, Pa - ne, Te - be
 3. Pa - ne, To - bě chci slou - ži - ti na své ce - stě, vděč - ně na Tvůj
 4. Pa - ne, Te - be chci če - ka - ti na své ce - stě, če - kat bez o -

 G A7 D(G) h(e)
 chci zpí - va - ti od rá - na ce - lý den. Ty jsi Pán la - ska - vý, po - koj
 chci chvá - li - ti od rá - na ce - lý den. Chvá - lí Tě stvo - ře - ní, pa - pr -
 kříž vzpomí - nat od rá - na ce - lý den. Od - va - hu z ně - ho brát, po - třeb -
 bav ce - lou noc, od rá - na ce - lý den. Na - dě - ji slavnou mám, po - tkáš

 A7 D G e D
 Tvůj u - zdra - ví, Pa - ne, To - bě chci zpí - va - ti na své ce - stě!
 sek slu - neč - ní, jak bych ne - mě - la chvá - lit Tě na své ce - stě!
 ným po - má - hat, Pa - ne, ja - ko Ty slou - ži - ti na své ce - stě!
 mne ja - ko Pán, pí - seň no - vou Ti za - zpí - vám na své ce - stě!

75 DEJ, PANE, TOUHU K. R. přel. St. Černý

Kurt Rommel

1. Dej, Pa-ne, touhu sly-šet, co dnes nám ří-ci chceš. My dě-ku - jem, že s ná-mi pu-tu - ješ.
 2. k ži-tí, i když se prázdné zdá. že v to-bě smysl má.
 3. k práci, i k té, jíž chy-bí vzlet. za ten-to krásný svět.
 4. k službě, kde dnes se ot-ví - rá. že s námi milost tvá.
 5. zti-šit se v ruchu ži-vo - ta. nás po-jí lá-ska tvá.
 6. k ví-ře, že Tys je-di-ný Pán. žes dů-věrně nám znám.

76 VEZMI SVŮJ KŘÍŽ C. W. Everest přel. b. k.

Michael Brierley

1. „Vez-mi svůj kříž!“ tak pra - ví Pán, „chceš-li mým u - čed - ní - kem být, a
 2. Vez-mi svůj kříž! Ať je - ho tíž ne-zmá-mí du - ši ú - na - vou! Pán
 3. Vez-mi svůj kříž! a ne - styď se, ne - dá - vej pý - še ví - tě - zit! Vždyť
 4. Vez-mi svůj kříž! Jdi za Kri-stem! A kříž ne-pou - štěj s ra - men svých, ne-

za - při se - be, o - pust' svět, buď ho - tov za mnou ti - še jít!
 tvo - ji my - sl po - zved - ne, po - sí - lí srd - ce, pa - ži tvou!
 On za te - be na kříž šel, a - by ti ži - vot za - chrá - nil.
 60 boř jen ten, kdo ne - se kříž, ko - ru - nu vez - me v ne - be - sích.

77 VELIKÁ MILOST b. k.

Samuel Hruša 1950

1. Ce - lý ži - vot s tebou, Pa - ne, jít, to byl slib můj, zda jej vy - pl - ním?
 2. Ú - sta mo - je ma - jí chvá - lu pět to - bě, jenž jsi všechno pro mne dal,
 3. Srd - ce mo - je te - be ne - vzý - vá a kvě - lás - ce ne - chce se už znát,
 4. Ty chceš, bych kol se - be ší - řil jas a byl svěd - kem o tvé mi - lo - sti.

Dnes už vím, že mnohé mu - síš vzít, když se to - bě to - lik pro - ti - vím.
 já však znám spíš bra - tra po - ha - něť, než bych je - mu te - be zvě - sto - val.
 mís - to ja - su tma v něm přebý - vá a přec tys mne ne - pře - stal mřt rád.
 Zmocni si mne k věrné služ - bě zas, na - pl - ňuj mne svo - jí ra - do - stí.

Refrain

Ha - le - lu - ja, vel - ká je mi - lost, kterou Kri - stus všem svým dítkám dal.

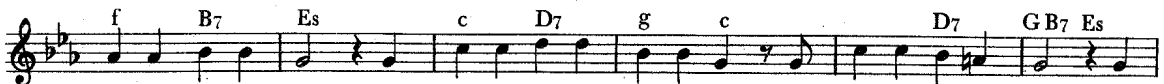
Ha - le - lu - ja, křížem svým je spa - sil, do své služ - by si je po - vo - lal. 61

1. Loď, kte-rá cír-kví zvá-na je, dob brázdí o - ce - án. Cíl, jenž jí u - ka-
 2. Loď kte-rá cír-kví zvá-na je, má rá - da zá - vě - tří: vždyť klid, to je též
 3. Loď, kte-rá cír-kví zvá-na je, svo - lá - vá mužstvo své. Je - di-nec, ztrace-
 4. Na lo - di, cír-kví na - zva - né, se ne - pře - sta - nou ptát: Jak na - le - zneme
 5. Loď, kte-rá cír-kví zvá-na je, dob brázdí o - ce - án. Cíl, jenž jí u - ka-

zu - je směr, je Bo - ží věčnost zván. Tak plu - je, bou - ří zmí - tá - na, úz-
 po - hod - lí, jež zá - pas u - še - tří. Tam člo - věk ra - děj vzpo - mí - ná mi-
 ný a sám ne - zvládne mo - ře zlé. Stůj kaž - dý tam, kde stá - ti máš, s od-
 správný kurs, kam má - me smě - řo - vat? Ten ra - dí to, ten ji - né zas a
 zu - je směr, je Bo - ží věčnost zván. A když nás tí - ží sa - mo - ta, strach

ko - stí, no - cí, tmou, po - chybnost, naděj stří - dá se rok po ro - ce jak jdou. Zda
 nulých, slavných cest, však signál k novým vy - plu - tím mu ne - při - je - mný jest. Však
 va - hou ve tvá - ři. Věz: tam, kde selže po - sád - ka, se plavba ne - zda - ří. A
 ře - čí mnoho je. Je člo - věk krátko - zra - ký tvor - a cíl se vzdalu - je. Však
 62 srd - ce roz - bu - šil: mno - zí jsou s námi na ce - stě a stej - ný ma - jí cíl. To

pod - leh - ne loď v zá - pa - se, se kaž - dý pla - vec ptá, zda jednou k cí - li
 to - mu, kdo se stra - chu - je, Bůh má - lo mů - že dát. Jen ten, kdo ví - rou
 co nás všechny na lo - di spo - ju - je v pevný kruh, jenž jed - nu na - děj,
 ten, kdo v chy - trost ne - dou - fá, se zti - ší ra - dě - ji. Bůh jis - tě u - ká -
 od - va - hu zas po - vzbu - dí, že ne - jsme sa - mi již. Tak bě - ží loď na

do - ra - zí a - ne - bo ztrosko - tá. Pa - ne, buď sná - mi, Pa - ne,
 ri - sku - je, cíl zblízka bu - de znát.
 ví - ru má, je do - brý Bo - ží Duch.
 že mu směr, dá no - vou na - dě - ji.
 plavbě své vždy v Boží přístav blíž.

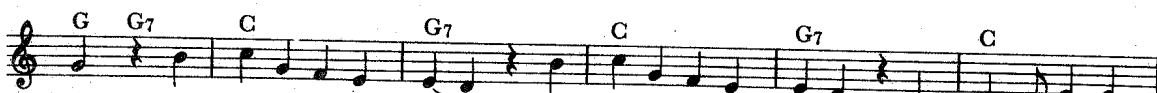
buď s ná - mi, ji - nak zů - stanem na mo - ři s lo - dí sa - mi, ó, Pa - ne, buď s ná - mi!

79 MĚJ CHVÁLU NAŠICH RTŮ S.V.

Francouzský nápěv

1. Měj chválu našich rtů, Pa-ne náš, Spasi - te - li, však ta - ké krásu slov ať dopro - vá - zí
2. Tys při - šel sloužit nám, v službě tvá by - la slá - va a služba do - sa - vad je znakem dí - tek
3. Rád vě - řím slibům tvým, Pa-ne náš dobro - ti - vý, kéž stejně hotov jsem tvým vě - řit roz - ka -
4. Což zemře - la snad též s Kristem tam na Gol - ga - tě ta lá - ska slitov - ná, jež bídne k sobě
5. Co ne - mo - cí a ran, co tu k nám volá nou - zí, co přátel, bratří vstříc však po - sí - lá ti

- čin. Neb skutky kdyby - chom snad zra - zo - vat tě mě - li, pak nej - krásněj - ší
 tvých. Kdo v práci u - stá - vá, v tom ne - ní ví - ra pra - vá, v tom ne - ní lá - ska
 zům. Když na - dě - ji's mi dal a štědrost tvá mne ži - ví, chci po - slu - šno - stí
 zve? Ne, zro - di - la se tam, vždyť stá - le na - bá - dá tě, bys hle - dal bližních
 Bůh! Kde mdlé co, u - pev - ňuj, kde no - vý ruch se vzbouzí, jen ne - slož ru - ce

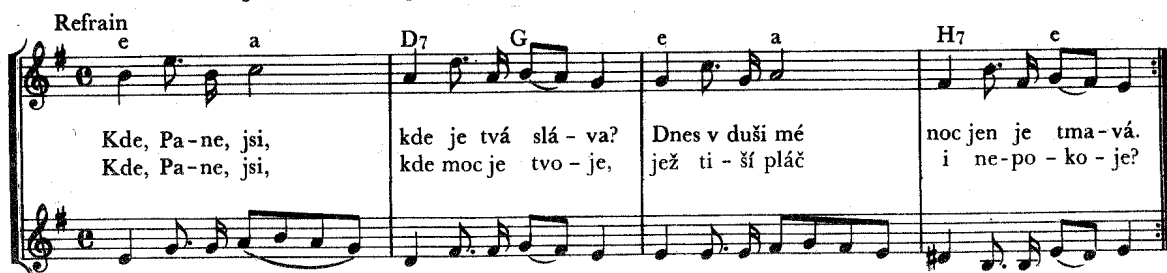

64

- zpěv je prázdný, mrtvý stín, pak nej - krásněj - ší zpěv je prázdný, mrtvý stín.
 tvá, neb ty jsi sí - la mdlých, v tom ne - ní lá - ska tvá, neb ty jsi sí - la mdlých.
 svou tvůj o - zdobo - vat dům, chci po - slu - šno - stí svou tvůj oz - dobo - vat dům.
 bol jak poklad lá - sky své, bys hledal bližních bol jak poklad lá - sky své.
 vklín, je nesmírný tvůj dluh, jen ne - slož ru - ce vklín, je nesmírný tvůj dluh.

80 KDE, PANE, JSI? A. M. C. přel. M. Rejchrt

A. M. Cocagnac O. P.

1. Pa - ne, hledám tě na cestách, kde po - tká - vám bloudí - cí. Hledám tě v zákoutích
2. Tam, kde dí - tě marně tou - ží po ná - ru - čí mat - čí - ně, kde svě - do - mí vi - na

- mě - sta, kde ži - vo - ří tr - pí - cí. Hledám tě i v pochyb - nostech těch, jimž
 sou - ží, tam kde věz - ní ne - vin - né. Tam, kde bliž - ním ku po - mo - ci po - dám

- v srd - ci bo - dá žal. Tuším, Pa - ne, že jsi stě - mi, kdo ne - vě - dí, ku - dy dál.
 ru - ku o - chot - nou, tam u - prostřed tem - né no - ci u - zřím, Pa - ne, slá - vu tvou.

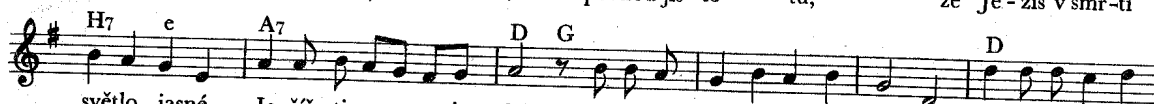
65

81 PÍSNÍČKA NA CESTU L. R.

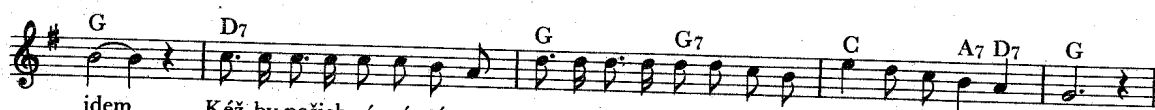
L. Rejchrt

1. Vých zvedni, bratře, lam-pu svo - ji, ať ve svět temnot plá. Chraň je - jí žár a
2. Jen věrně krá - čej za Je - ží - šem, vy - znej Ho li - dem všem. Ať smě - jí se, On,
3. S Ním kdo jde pevně, ru - ku v ru - ce, ve zmatku ne - ní sám. Je pevnou kot - vou
4. Kdo u - vě - ří v Něj ce - lým srd - cem, má pevnou jis - to - tu, že Je - žíš v smr - ti

světlo jasné, Je - žíš ti po - má - há. Kupředu krá - čí bra - tří zá - stup, my ta - ké sni - mi
věč - ně ži - vý, chce být tvým ma - já - kem.
tvému člu - nu ne - be a ze - mě Pán.
teskné chví - li jej vzbudí k ži - vo - tu.

jdem. Kéž by našich pís - ní tó - ny pro - bu - di - ly mi - li - o - ny k ces - tě za Je - ží - šem.

82 KÉŽ JSEM PODOBEN

Albert Orsborn

Kéž jsem podoben krásnému Je - ží - ši, je - ho předivné lásce a či - sto - tě!

Zkus mne, Duchu Bo - ží, nechť tvůj o - heň tvo - ří ve mně po - do - bu krásného Je - ží - še!

83 ODPUSŤ!

1. Od - pusť, že dnes tak ja - ko vše - ra jsem to - bě věrnost sli - bo - val.
2. Od - pusť, že jsem ne - vy - slech bratra, kte - rý se mne na ra - du ptal.
3. Od - pusť, že nad svou hně - vi - vo - stí nechal jsem slun - ce za - padnout.
4. Od - pusť mi, Pa - ne, za - se zno - va, odpusť mi kaž - dý lá - sky dluh,

Od - pusť, že z rá - na do ve - če - ra jsem te - be skutkem zra - zo - val,
Od - pusť, že jsem se dí - val spa - tra na to - ho, kte - rý klo - pý - tal,
Od - pusť, že jsem dnes bez mi - lo - sti sle - pé - ho ne - chal u - pad - nout,
od - pusť všechna zby - teč - ná slo - va, od - pusť, jenž sli - tov - ný jsi Bůh,

od - pusť, že zrá - na do ve - če - ra jsem te - be skutkem zra - zo - val.
od - pusť, že jsem se dí - val spa - tra na to - ho, kte - rý klo - pý - tal.
od - pusť, že jsem dnes bez mi - lo - sti sle - pé - ho ne - chal u - pad - nout.
od - pusť všechna zby - teč - ná slo - va, odpusť, jenž sli - tov - ný jsi Bůh.

84 TAM NENÍ PÁN S. Verner

P. Sever

1. Tam ne - ní Pán, kde lá - ska chladne již, duch mrakem růz - nic ne - pro - hlédne výš,
 2. Tam ne - ní Pán, kde ví - ra va - dne snad a mrazem pý - chy žlutne všečen sad,
 3. Tam ne - ní Pán, kde při ú - na - vě dne již pra - por na - dě - je se nezved - ne,
 jen tam je Pán, kde lá - ska vládne vždy, duch svor - no - sti a srd - cí jed - no - ty.
 leč tam je Pán, kde lá - ska vládne jen, kde jar - ně kve - te jed - né ví - ry kmen.
 jen tam je Pán, kde lá - ska vládne přec, vše v jednu na - děj vklá - dá na ko - nec.

85 BŮH JE MÍRU ZDROJ Fritz Müller přel. S. Verner

Rolf-Dieter Günther

1.-3. Bůh je mí - ru zdroj a dár - ce, svět po - tře - bu - je dnes to znát. 1. Ptáš se snad, kde
 Blíž - ní - ho kdo mi - lo - vat chce, má světlem Bo - ží lá - sky plát. 2. Srd - ce lho - stej -
 3. Bo - ží mír v tvém
 bo - lest bý - vá, kde je kriv - da u - kry - tá? V tisku zpráv dost při - chá - zí - vá,
 ná jak ská - la přec tvůj hlas ať pro - ni - ká: v dálných kra - jích vál - ka stá - lá
 skut - ku vlád - ni, po - ční krůčkem nej - men - ším, v přemý - šle - ní ne - vy - chlad - ni.

68

1. a 2. C G D7 G 3. C G D7 G
 ni - kdo však je ne - čí - tá. 3. měj hned čin za po - zná - ním!
 te - be též se do - tý - ká.

86 KDO ODVAHU CENÍ John Bunyan, přel. Bl. Košťák

Geoffrey Beaumont

1. Kdo od - va - hu ce - ní, ať při - jde blí - že. Mís - ta pro strach ne - ní
 2. Jak - ko - li zlé zvěs - ti ma - jí ho sklí - čit a s ces - ty té své - sti,
 3. Dá - bel ho ne - spou - tá, du - cha ne - zmý - lí. Slav - ný slib ži - vo - ta
 ve jmé - nu kří - že. Sta - teč - ně zá - po - lí, ať při - jde co - ko - li,
 on se zas vzty - čí. Má se lvy zá - pa - sit i s obrem co či - nit,
 zá - ří mu v cí - li. Pří - zrak ho ne - srá - ží, po - smě - chu ne - vá - čí,
 kdo provždy si zvo - lí pout - ní - kem bý - ti.
 však navždy prá - vo mít: pout - ní - kem bý - ti.
 vždycky chce od - vážným poutníkem bý - ti.

69

87 DÁL TO NES B.K.

G. C. Stebbins

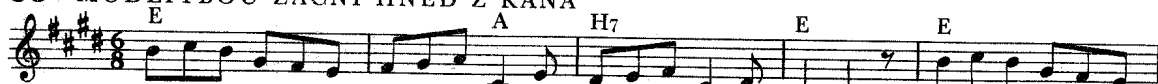

1. Máš rád slo-vo las-ka - vé? Dál je nes! Zpěvu tó-ny já - sa - vé? Dál je nes!
 2. Zá-ří tvář tvá úsmě - vem? Dál ho nes! Čis-tá radost v o-ku tvém? Dál ji nes!
 3. Po-znal jsi již spa-se - ní? Dál je nes! Necht hlas spásy jasné zní, dál ji nes!
 4. Nechtěj ži - vit so-bec - tví, dál to nes! když se bratr v nouzi chví, dál to nes!

Radostných když přival chvíl tvoje srdce za-pla - vil, sklízíš, co snad ji - ný sil, dál to nes!
 Nechtě o jaru vyprá - ví ja - ko kvítek na strá - ni každé tvo - je ko - ná - ní, dál to nes!
 Světlo e - van - ge - li - a v ru - ce tvé ať stá - le plá a o - zá - ří mís - ta zlá, dál to nes!
 Chce - li pro Krista kdo žít, v bratru svém Ho mu - sí zřít, ji - nak ne - lze k nebi jít, dál to nes!

88 MODLITBOU ZAČNI HNED Z RÁNA

1. Kdo k pluhu ru - ku svou při - lo - žil již, ten vy - tr - vej vdí - le jen. Krátká je do - ba než
 2. Ka - me - ní brá - ní snad v práci ti tvé, jen vy - tr - vej vdí - le dál. Pomni, že mís - to na
 3. Chraň svo - je srd - ce před sobectvím zlým, patř na bolest bližních svých. Láska necht strůjcem je

70

na - sta - ne noc a tvůj za - jde den. Mod - lit - bou za - čni hned zrá - na,
 vi - ni - ci své svě - řil tvůj ti Král. Na - uč se sná - še - ti bří - mě,
 my - šle - nek, slov a všech či - nu tvých. O - chot - ně sná - šej i ha - nu,

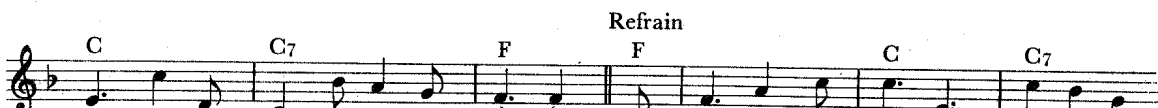
si - lu si vypros od Pá - na, ať prá - ce tvá po - že - hná - na má pl - ný zdar.
 bez nář - ků roz - sé - vat sí - mě, při to - bě tak ja - ko při mně sto - jí náš Pán.
 po - do - ben buď svému Pá - nu, k slav - né - mu do - ve - de rá - nu On du - ši tvou.

89 CHTĚL BYCH JAK SLUNEČNÍ ZÁŘE Přel. J. Berka

E. O. Excell

1. Chtěl bych jak sluneč - ní zá - ře tmu pla - šit den co den, za - há - nět se smutné
 2. Ó kéž bych do - ve - dl slá - skou vždy vlád - ný ke všem být, by po - znal svět jak je
 3. Pomoz mi, prosím, ó Pa - ne, bych všech byl hří - chů prost, tvou vždy bych dobro - tu

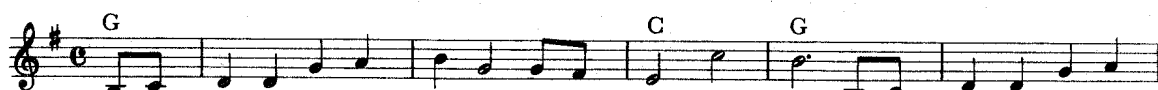
tvá - ře bol kaž - dý, žal i sten. Chci slou - žit, chci slou - žit, o - děj mne,
 šfa - sten, pro te - be kdo chce žít.
 hlá - sal a tvým byl na věč - nost.

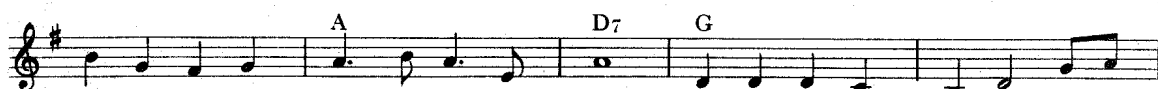
Pa - ne svou mo - cí, chci slou - žit, chci slou - žit, jas ší - řit temnou no - cí.

71

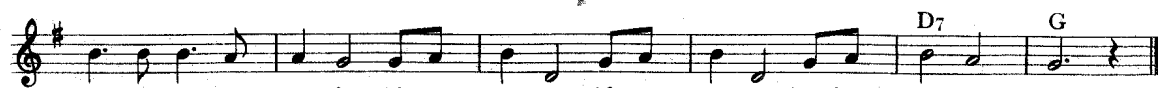
90 JDEME K DOMOVU

1. Úz-ká je a pl-ná tr-ní ces-ta k vý-ši - nám, poutník zem-dle-ný když
2. Přá-tel kruh nás o - če - ká - vá v či-sté ra - do - sti, v ne-be - sích, kam ne-smí
3. Poutní - če, jenž pl - ný hří-cha krá-čís ži - vo - tem, v Je - ží - ši smř mi-lost

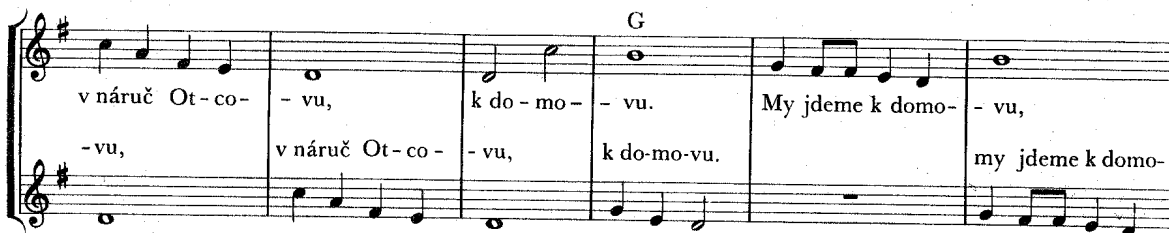
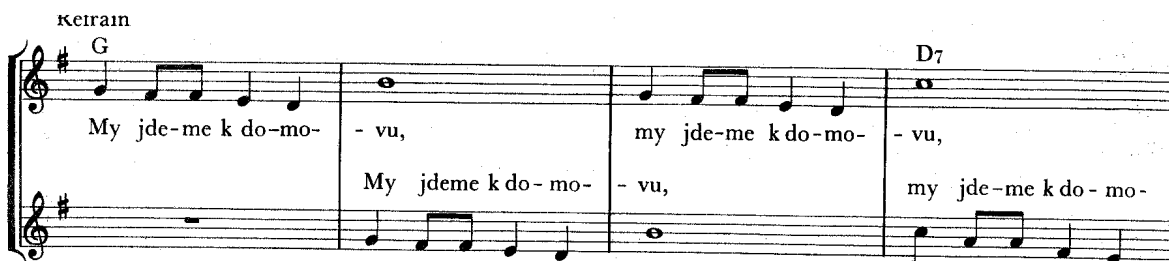

po ní stí-nem krá - čí sám a sám. Po-zved-ni však zra - ky s no-vou
sta-rost, na-vždy kon - čí ža - lo - sti. U zla - té - ho trů - nu Spa-si-
vzí - ti, s na-ším spoj se já - so - tem! Ne - o - tá - lej ví - ce, se - tři

72

ví - rou pře - se mra-ky, jde-me vý - še, jde-me blí - že k nebes do - mo - vu.
tel nám dá ko - ru - nu, pí-seň chvá - ly za-zní Krá - li v nebes do - mo - vu.
sl - zy smut-ku slí - ce; ó pojď s ná-mi, pojď jen s ná-mi k nebes do - mo - vu.

73

91 MUSÍM TO VOLAT Z angl. Jan Nemanský

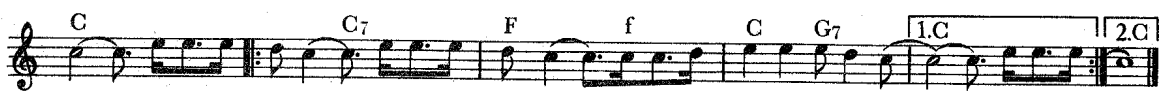
Joy Webb

1. Musím to vo-lat, musím to ří-kat, ce-lé-mu svě-tu dnes to zpívat: Je-žíš mne
2. sí-lu, radostnou ví-ru da-rů svých vždycky hojnou mí-ru, dá-vá mi

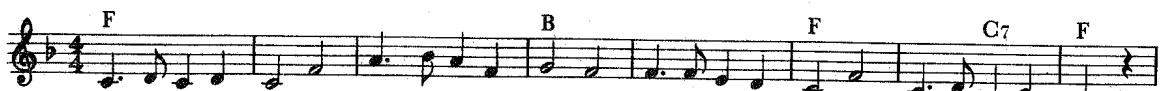

na-šel, Je-žíš mne na-šel, Je-žíš dal ra-dost du-ši mé! Ži-vo-ta
Je-žíš, Spa-si-tel Je-žíš, Je-žíš dal ra-dost du-ši

mé! Musím to zpívat, musím to vo-lat, Je-žíš dal radost du-ši mé. Musím to

92 KRÁLI SVÉHO SRDCE

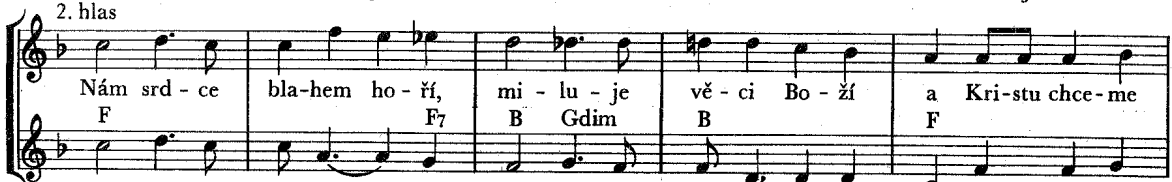
74

1. Krá-li své-ho srd-ce sbo-rem zazpí-vej-me, k nebesům ať za-zní zvuč-ný hlahol náš.
2. Svět se modlám kla-ní, tret-kami se krás-lí, v marnostech svou du-ši bíd-ně nechá mřít.
3. Pá-nu svému dá-me svo-je mladé sí-ly, na vi-ni-ci je-ho budem praco-vat.

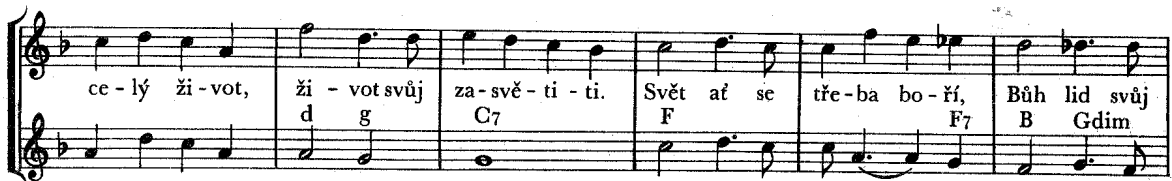

Spoj se s námi kaž-dý, kdo máš tužby stej-né a kdo je-ho láskou k lidským du-ším pláš!
My však ži-vot no-vý v Je-ží-ši jsme na-šli, pro-to cestou spá-sy šťastni chceme jít.
sloužit, ja-sně sví-tit, ji-né vě-sti k cí-li, se tmou, bídou, hříchem věrně bo-jo-vat.

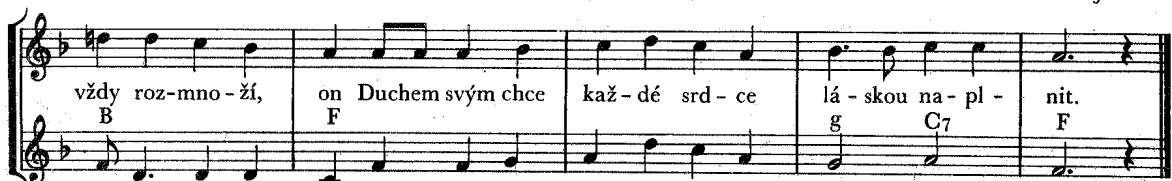
2. hlas

Nám srd-ce ho-ří již pro vě-ci Bo-ží a Kri-stu chce-me

ce-lý ži-vot, ži-vot svůj za-svě-ti-ti. Svět ať se tře-ba bo-ří, Bůh lid svůj roz-

mno-ží, on Duchem svým chce kaž-dé srd-ce lá-skou na-pl-nit.

75

V•Důvěra v Boží moc

93 VĚŘÍM (J 16,27) K. P.

Karel Polanský

1. O - ba - vy když mí - vá mla - dé srd - ce mé, o Je - ží - ši zpí - vá, on mne pro - ve - de.
2. Nechte smutku, ža - lu, nechte chmurností, pojd - te zpí - vat s ná - mi srdcem mla - do - sti.

Je - žíš, jenom Je - žíš, nej - lé - pe mne zná, to - ho če - ho tře - ba vpravý čas mi dá. Ja - ká
U Je - ží - še smí - te slo - žit sta - ro - sti, pojd - te zpívat s ná - mi pís - ně ra - do - sti.

radost Kri - sta v srd - ci mít a s ním no - vý, šťastný ži - vot žít, mo - je du - še zpívá, já vě - řím, že jsi,

76 Je - ží - ši, spá - sy zdroj, mo - je du - še zpí - vá, já vě - řím, že jsi, Je - ží - ši, spá - sy zdroj.

94 DÁVEJ NÁM MÍR KAŽDÝ DEN Z něm. L. Rejchrt

Německá

1. Dávej nám mír každý den, zůstaň při nás stát, ať se smíme v tvé blízko - sti všichni ra - do - vat.
2. Dej svo - bo - du každý den, zůstaň při nás stát, ať do - vedem pro mír, volnost ně - co u - dě - lat.
3. Dej nám radost každý den, zůstaň při nás stát, i za drobná povzbu - ze - ní na - uč - dě - ko - vat.

Refrain
Jenom ty, Bo - že náš, jenom ty, Bo - že náš, máš nás všechny v ru - ce své, zůstaň při nás stát.

95 ZPĚV RADOSTI K. H.

Kristoslav Hruša

1. Kde Je - žíš Pán je se mnou, tam vždy je dobře být, tam ne - může už nikdo mé du - ši u - ško - dit.
2. Kde Je - žíš Pán je se mnou, je smutku výhost dán, s Ním, i když lidé zra - dí, přec ni - kdo ne - ní sám.
3. Když Je - žíš Pán je se mnou, již mo - hu klidně spát a nemusím se v noci ni černých stí - nů bát.

Bez Něho však má radost tak vadne ja - ko květ. Bez Něho všude kolem jen pustý, prázdný svět.
Byť by mne přece ve - dl přes pouště su - cho - pár, když On tam půjde se mnou, ne - hrozí mi tam zmar.
A až pak jednou z temna se v světlo probu - dí, bu - de tam Ježíš se mnou a já pak věčně s Ním. 77

96 VEĎ MNE DÁLE

D e A7 D G Fis

1. Spa - si - te - li veď mne k so - bě, při - ta - huj mne světlem svým, v ná - ruč tvo - ji ve své
 2. Spa - si - te - li veď mne stá - le k no - vým slavným ví - těz - stvím, tvá jen vlaj - ka Krá - lů
 3. Veď mne v poko - ře a mí - ru ces - tou, kte - rou šel jsi sám, u - tvr - zuj mou vratkou

h G D h A7 D Refrain G Fis

mdlo - bě hří - chy své ať od - lo - žím. Veď mne dá - le, veď mne vý - še,
 Krá - le nechť vždy ve - lí bo - jům mým.
 ví - ru, do - veď mne v svůj věč - ný stan.

h A7 D Cis7 e A7 fis h G A7 D

veď mne cestou ti - cho - sti, spo - čínout bych u - měl ti - še, Pa - ne, ve tvé blí - zko - sti.

97 HALELUJA K. P.

Karel Polanský

78

D A7 D

1. Já nad hvězda - mi v ne - bi Ot - ce mám, ha - le - lu - ja, Ot - ce mám. S ním věr - ně kráčíím
 2. Já v ne - besích u Ot - ce domov mám, ha - le - lu - ja, domov mám. A šťasten jsem, že
 3. Tu ces - tu u - ká - zal mi Kristus Pán, ha - le - lu - ja, Kristus Pán, jenž pře - de - šel nás

D A7 D G D

navzdor hříchu tmám, zlobám všem, nástra - hám. Já v nebi Otce mám, ó ha - le - lu - ja, ha - le -
 ces - tu vzhůru znám, kde s Ot - cem se shle - dám. Já v nebi domov mám, ó ha - le - lu - ja, ha - le -
 k nebes vý - ši - nám přípra - vit mís - ta nám. Já v nebi Pána mám, ó ha - le - lu - ja, ha - le -

A7 D G D A7 D

lu - ja, Ot - ce mám, já v nebi Ot - ce mám, ó ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, Ot - ce mám.
 lu - ja, domov mám, já v nebi domov mám, ó ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, domov mám.
 lu - ja, Pá - na mám, já v nebi Pá - na mám, ó ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, Pá - na mám.

98 SVÍŤ NÁM JASNOU ZÁŘÍ S. Verner

(C) a G7 a d G7 C a n.

1. Pa - ne, vši, jak jde - me chu - dí to - ho svě - ta ces - ta - mi, když nás od - lesk ne - po -
 2. Pa - ne, vši, jak ces - tu kří - ží chladných, bludných svě - tel mih, hla - do - vě jak zrak náš
 3. Pa - ne, vši, jak u - na - ve - ni snad - no klesnem na ká - men. Tu k nám mlu - ví na zna -

E a E a d C F G C G7 C

vzbudí Tvé - ho svě - tla nad ná - mi. Svíť nám jasnou zá - ří svou v cestu tou - to kon - či - nou!
 vzhlíží je - nom po Tvých paprs - cích.
 me - ní bdě - lo - sti Tvé hvězdy jen.

79

99 JEŽÍŠ JE MÝM PÁNEM b.k.

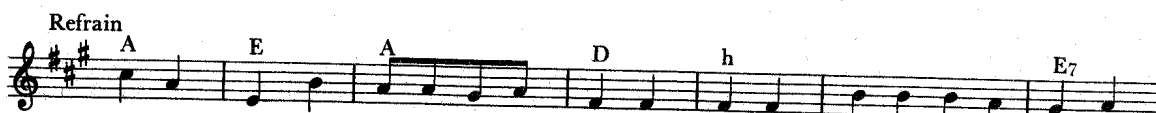
Samuel Hruša

1. Kdo je, ptám se, ži - tí tvé - ho pá - nem, kdo tě ve - de, kdo lé - čí, když ra - něn
 2. Ži - ješ so - bě? Úz - ký je tvůj zá - jem, tvo - je já ti bu - de špatným pá - nem,
 3. Kdo z vás mé - ho Pá - na zve svým pá - nem, je mou sestrou, stá - vá se mým bra - trem,

sí - ly ne - máš, sám se pó - tá - cíš, kdo pod - pí - rá, když tě zmáhá bo - je tíž?
 bez pomo - ci bu - deš jednu stát, až předstoupíš před Je - ží - šuv ma - je - stát.
 na - še pouť je ce - stou společ - nou, po ní dí - ky Bo - ží kvěčné slá - vě jdou.

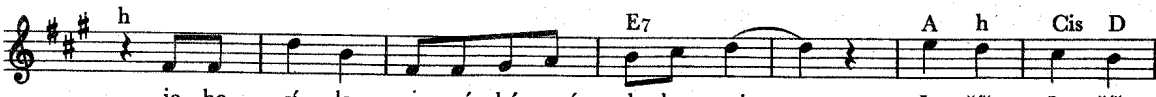
Je - žíš, Je - žíš, Je - žíš je mým Pá - nem, slyš - te všichni mo - je vy - zná -

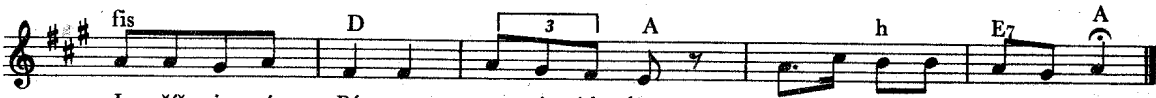
80 ní, za ním ce - sta mo - je ve - de stá - le, je - nom v něm, v ni - kom

ji - ním je mé dou - fá - ní! Je - ho po - moc lá - me mo - je těž - ko - sti,

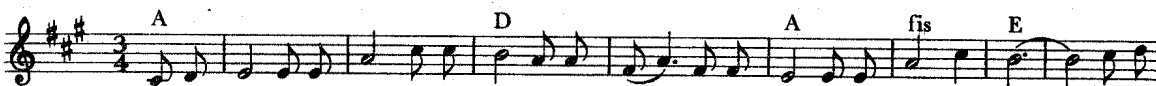
je - ho sí - la po - má - há v mé sla - bo - sti, Je - žíš, Je - žíš,

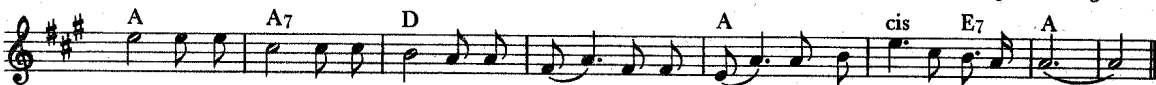
Je - žíš je mým Pá - nem, za ním jdu dnes, zí - tra, na - vždy s ra - do - stí.

100 PANE MŮJ J. B. Štifter

T. A. Dorsey

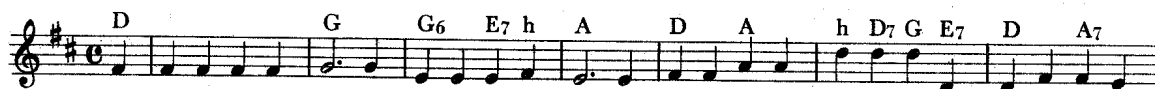
1. Pa - ne můj, veď mne sám k ne - be - sům, k sobě tam, neboť já bídny jsem i sláb, když zu -
 2. I když je ces - ta má sl - za - miskrá - pě - ná a já již od - va - hu ne - mám, k srdci
 3. I když pak o - či mé vy - has - nou té chví - le, ú - do - lím stí - nu smr - ti jdu, Je - ží -

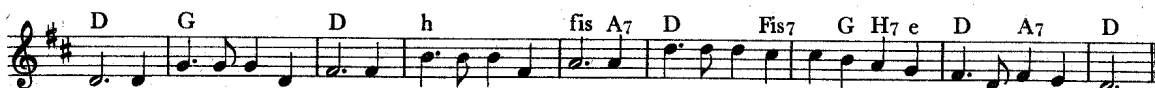
ří živ - lů boj, v To - bě mám svůj po - koj, ru - ku mou, dra - hý Pa - ne, u - chop sám. —
 rač při - vi - nout, nech mne tam spo - či - nout, ru - ku mou, dra - hý Pa - ne, u - chop sám. —
 ši, u - chop mne, o - děj mne vroucho své, vi - dřš sám, dra - hý Pa - ne, k Tobě lnu. —

101 MNE ZAJMI, PANE MŮJ G. Matheson, přel. J. B. Čapek

G. W. Martin

1. Mne zajmi, Pa-ne můj, pak svobodný hned jsem, mne donuť, svůj bych schoval meč, a bu-du ví-tě-
2. Mé srd-ce sla-bé je, než na-lez-ne je Pán, mé srd-ce nezná ji-sto-ty, jím zmí-tá di-vý
3. Má sí-la umdlé - vá, než k službě dospě - je, v mé sí - le o-heň nepla-ne, dech jar-ní ne-vě-
4. Má vů-le ne-ní mou, než tvo-jí sta-ne se. I kdy-by trů-nu dosáh-la, jím vá-nek o-tře-

- zem. Já klesám ve vřa - vě, když sám jsem svoje stráž; ty u - vězni mne v loktech svých, pak silná má je páž - van; je zce-la bez mo - ci, než ty je spoutáš sám; ó ztroč srdce láskou svou, pak u - jde smrti tmám. je. Má sí - la pronik - ne, jen tebou protče - na, má korouhev jen silou tvou v boj bu - de ne - se - na. se. V té vřa - vě kvítěz - ství ji vzpřímí je - di - né: když v to - bě ži - vot nalez - ne a v to - bě spo - či - ne.

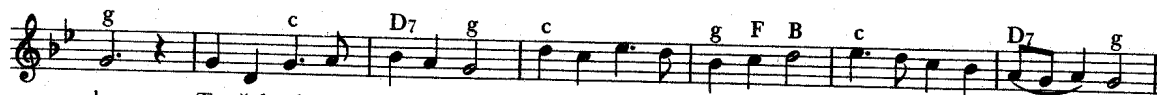
102 DŮVĚRA V BOHA Rud. Schröder, přel. S. Verner

F. S. Rothenberg

1. Mů - že být, že pad - ne vše; co svět zdví - hal nej - vý - še, v trosky kles - ne bez - po - chy -
2. že lest a klam vy - rve vzác - né - ho cos' nám - dar vše Bo - ží, On jak rá -
3. zlo pře - vlá - dá, zbožný pod - lé - hat se zdá, krátká však je pyš - ných slá -
4. že nut - no tak - jen se vzmuž a vzhů - ru zrak: sta - růst, úzkost - ost - ny zjev -

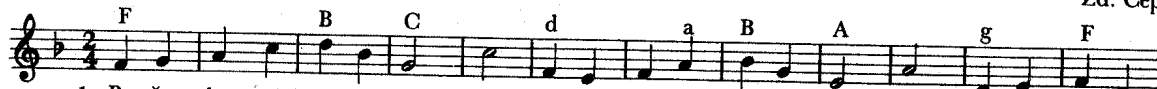
82

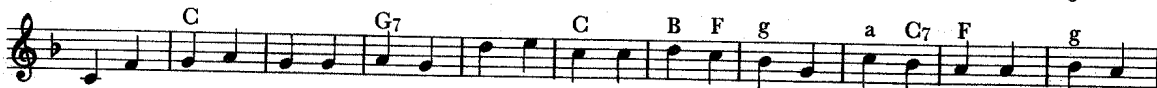
- by. Ty však ví - ru pev - ně střež: ne - dá Bůh, bys ta - ké kles', Svě On spl - ní sli - by!
 či. Nač se přít, co mé neb tvé! Štěs - tí snad jen zdán - li - vé ať si svět má rad - ší!
 va. Br - zo zříš, kdo spra - vedliv, vy - jde zo - hně o - pět živ, vsí - le no - vé vstá - vá.
 né. Bo - juj, zví - tě - zit máš zas! Chví - li tvou i vše - chen čas Bůh má v ru - ce pev - né.

103 BOŽE, KTERÝ HVĚZDY KRÁSNÉ F. Kučera

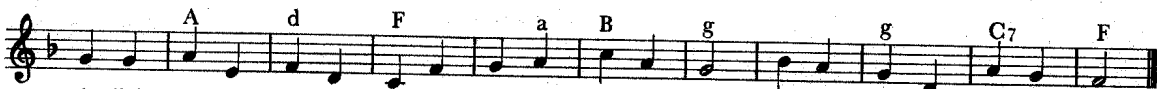
Zd. Čep

1. Bo - že, kte - rý hvězdy krás - né vo - díš po ob - lo - ze jas - né, kte - rý v lásce
2. Bo - že, kte - rý vy - vo - lá - váš drobná pou - pa - ta a dá - váš kvést jim v slunce
3. V dívech tvých tě po - zná - vá - me, ze slov tvých se u - čit má - me, ja - ko Je - žíš

- ne - sko - na - lé chráníš i ty ptáč - ky ma - lé, kte - rý všechny dě - ti vi - díš, kaž - dý zá - ři vlíd - né, až se jednou doč - ka - jí dne, kdy z nich u - zrá plod pln šťa - vy, v barvě vzhlí - žet k to - bě, jak on či - nit v kaž - dé do - bě, tvorům, li - dem lá - sku dá - vat, v nich ti

- je - jich krů - ček ří - díš: te - be, kte - rý máš tu moc, pro - sí - me zde o po - moc.
 krásný, v já - dru zdravý: te - be, kte - rý máš tu moc, pro - sí - me zde o po - moc.
 slou - žit, dí - ky vzdávat: než se náš den zti - ší v noc, Bo - že, buď nám na po - moc.

83

1. Slyš, Pa - ne, na - ší tou - hy hlas: O - heň dej, o - heň dej, o - heň dej! Kde
 2. Ty, Du - chu tvůrčích zá - zra - ků, o - heň dej, o - heň dej, o - heň dej! Kéž
 3. Vše cho - ré zjev a u - zdrav již voh - ni svém, oh - ni svém, oh - ni svém! Vše

zchla - dla srd - ce, tam již zas o - heň dej, o - heň dej, o - heň dej! Jsme
 blesk tvůj šleh - ne spod mra - ků, o - heň dej, o - heň dej, o - heň dej! Přej
 sla - bé na - přim, zdvihni výš voh - ni svém, oh - ni svém, oh - ni svém! Kde

v prosbách jed - no - my - sl - ní: Tvůj van ať vpad - ne vti - cho dní, Duch
 kví - těz - ství nám mi - lo - sti, nás o - děj mó - cí zvy - so - sti, ať
 ru - kou o - pu - ště - nost zlá a k prosbám ko - le - na jsou mdlá, ať

let - nic ať nás na - pl - ní! O - heň dej, o - heň dej, o - heň dej!
 všechny stí - ny vy - ho - stí o - heň tvůj, o - heň tvůj, o - heň tvůj!
 84 pro - ni - kne je po - si - la voh - ni - tvém, oh - ni tvém, oh - ni tvém!

105 ODPOVĚĎ NA VŠECHNY OTÁZKY Fred Rauch, přel. B. Pivoňka a J. Lejdar Michael Carl

Dí - ky, že když se ptá - me, máš slo - vo své, ne - ví - me - li, jak dá - le, dáš slo - vo své. 1. Mno - hý
 2. Sou - sed

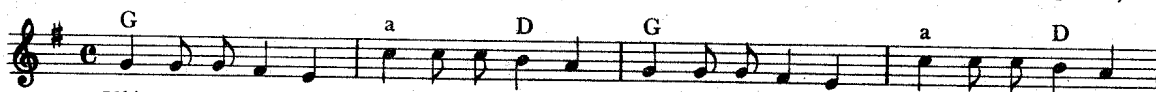
jak svě - tem jdem, ště - stí květ hle - dá vzlém, chtěl by být kaž - dý pán, lid tvůj je po - smí - ván. Ptá - me
 když sou - ží nás, čí se nás u - jme hlas? Sta - ro - sti clo - ní cíl, ko - nec je na - šich sil.

se den co den, proč pak ty ml - číš jen, proč jen, proč jen? Dí - ky, že když se ptá - me,

máš slo - vo své, ne - ví - me - li jak dá - le, dáš slo - vo své. ————— 85

106 JEŽÍŠI NÁLEŽÍM V. Žák

N. J. Clayton

1. Vláš-ce mne věč - né má Je - žíš, Pán můj, víc ne - mů - že mne zlo se - vřít vklín svůj,
 2. Pro - pas - tí hří - chů kdys byl jsem shl - cen, Pán však svou lás - kou po - hnul mým srd - cem,
 3. V du - ši mé ky - pí ra - dost ze spá - sy, že poutsvých zproštěn zřím ne - bes krá - sy,

On za mne vo - bět' ži - vot svůj dal, Je - ží - ši ná - le - žím.
 po - zve - dl mne ze vší bí - dy mé, Je - ží - ši ná - le - žím. Je - ží - ši ná - le - žím již,
 že Je - ho dra - hou kr - ví jsem čist, že je - mu ná - le - žím.

Je - žíš pak mým je zas, ne - jen po do - bu pou - ti mé, ný - brž pro věč - ný čas.

107 HOSPODIN JE MŮJ PASTÝŘ

Mária Royová

86

1. Ho - spo - din je můj pa - stýř, Ho - spo - dia je můj pa - stýř, ne - bu - du mít
 2. Na pa - stvi - nách ze - le - ných, na pa - stvi - nách ze - le - ných, pa - se mne a
 3. Du - ši mou u - na - ve - nou, du - ši mou u - na - ve - nou, ob - čer - stvu - je

ne - bu - du, ne - bu - du mít ne - bu - du, ne - do - stat - ku.
 vo - dí mne, pa - se mne a vo - dí mne k vo - dám ti - chým.
 a tě - ší, ob - čer - stvu - je a tě - ší až na vě - ky.

108 MOZOLNATÉ RUCE B. Košťák

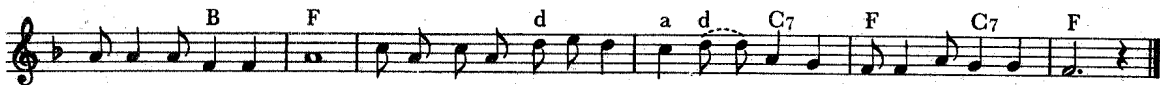
Karel Polanský

1. Hu - čí dnes ví - tr na ho - rách, pus - té je ú - do - lí, za - rost - lo do o - čí
 2. Za - zpí - vej brat - ře na ho - rách, po - dej mi ru - ku svou, promra - ky ne - vi - dřš
 3. Mně sví - tí slun - ce na ho - rách a to - bě v ú - do - lí. Ej, bratře, pravdu máš,

ka - me - ní, do ru - kou mo - zo - ly. Ho - ry, po - le, mračna zlá splý - va - jí
 slun - ce své, pře - ce plá nad hla - vou. Do cha - tr - čí do po - lí, brat - ře můj,
 zpí - vám rád, ru - ce už ne - bo - lí. Mo - zol - na - té ru - ce mě zpí - va - jí,

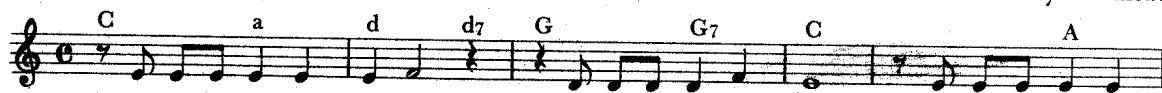

s lidskýma ru - ka - ma, ta zpo - ce - ná špi - na - vá me - zi ni - mi, ach, to je ru - ka má.
 za - zpí - vej bratřím svým, sví - tí slunce ve - li - ké, Je - žíš ži - vý, rukám všem bo - la - vým.
 i když se u - na - ví, mo - zol - na - té ru - ce mé jsou spo - ko - je - ny, vždyť Bůh i o nich ví.

87

109 JEŽÍŠI, JÁ JSEM SLÍBIL J. E. Bode přel. b. k.

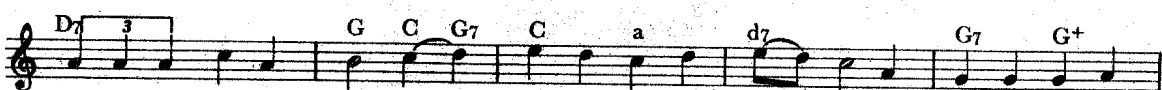
Geoffrey Beaumont

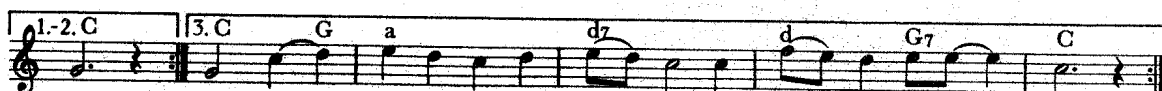
1. Je - ží - ši, já jsem slí - bil, že ži - vot svůj ti dám. Buď při mně vždy - ky
2. Ó dej mi, Pa - ne, sly - šet tvůj ti - chý, či - stý hlas, jenž nad bou - ře všech
3. Šlé - pě - je své dej zřít mi, v ně vtiskni kro - ky mé, a chci - li ná - sle -

blíz - ko, můj Pří - tel a můj Pán. Ne - bu - du bát se bo - je,
vá - šní za - zní - vá zas a zas. U - ji - sti mne svým slo - vem,
do - vat, ať jdu jen vsí - le tvé. Ó veď mne, vo - lej, tá - hni

po bo - ku když jsi mém, a ne - se - jdu ztvé ce - sty, když jsi mým Prů - vod -
od - há - něj všechno zlé, dej, ať tě dob - ře sly - ším, ty Stráž - ce du - še
a drž až vdo - mov tam, kde věr - né svo - je ví - táš, ty Pří - tel můj a

88 cem. Pán, kde věr - né svo - je ví - táš, ty Pří - tel, ty můj Pán!
mé.

110 PÍSEŇ POUTNÍKŮ A. D., přel. M. Heryán

Aimé Duval

Refrain

Pou - ště - mi i po kve - tou - cích ni - vách ne - spo - čet - ný zá - stup pu - tu - je.

Vra - do - sti i smut - ku pí - sně zpí - vá, s pí - sní ce - sta leh - čí je.

1. I když skry - tý zů - stá - vá cíl, dob - ře zna - jí ku - dy se brát.
2. Ča - sem ne - be za - kry - je mrak, nu - tno stí - nem sou - že - ní jít.
3. Když už ně - kdo ne - mů - že dál, je - ho tě - lo u - lo - ží v hrob.
4. Ce - stu ztem - ní ne - je - den stín, než - li spa - tříf bla - že - nou zem,

A když ně - kdy u - bý - vá sil, bu - dou je - den při dru - hém stát.
A - ni teh - dy ne - couvnou však. Tvář jim zjas - ní slu - neč - ní svit.
Je - jich Pán jim ji - sto - tu dal, smrt že zmi - zí be - ze všech stop.
kde už ne - ní hří - chů a vin. Tu zem Pán nám na - bí - zí všem.

111 PROČ MILUJI SVÉHO JEŽÍŠE

Karel Polanský

1. Proč mi - lu - ji své - ho Je - ží - še? Proč mé srd - ce lás - kou k němu plá - po - lá?
 2. Ne - bo - jím se bou - ří ži - vo - ta, ji - sta jsem, že Je - žíš se mnou zů - stá - vá,
 3. Krásněj - ší nic ne - ní na svě - tě, co by pře - vý - ši - lo Bo - ží lá - sky dar,

Ra - dost na - le - zla jsem u kří - že, če - kám, až mne za - vo - lá.
 když pak kle - sám v bo - ji s ú - na - vou, on mi sí - ly do - dá - vá.
 ne - ní je - di - né - ho dí - tě - te, kte - ré by ne - mi - lo - val.

Já vím, že svou lás - kou ve - li - kou Je - žíš můj mne mi - lu - je,
 Ji - sta jsem, že s ním vždy zví - tě - zím, Je - žíš ni - kdy ne - zkla - mal.
 Je - žíš Je - žíš, je - nom Je - žíš můj ne - zná žád - ný klam a lest,

za ním krá - čet ži - vo - tem chci, je - ho být, on mne k so - bě do - ve - de.
 Smr - tí svou on hří - chy sňal, nás vy - kou - pil, a - by člo - věk věč - ně žil.
 pro - to te - dy mi - lu - ji já Je - ží - še, na - de - vše mi draž - ší jest.

90

112 BEZ LÁSKY

Bez lá - sky svě - tem sám jsem blou - dil jen, srd - ce ne - zna - lo po - koj a
 Mé srd - ce pl - ní pí - seň dí - ků chval, zmi - zel hří - chů a o - ba - vy

klid, pak můj Spa - si - tel Pán mne za - sta - vil a v je - ho věč - né
 stín. Pán Je - žíš vstoupil v ži - tí mé - ho den, On dal mi ži - vot,

lás - ce mo - hu žít. On lá - sku svou mi dal, vlo - žil ru - ku svo - ji
 je - mu vě - řit smím.

v mou, mé hří - chy smazal, navždy dra - hý Pán. Dál krá - čím ce - stou tou na
 kří - ži zje - ve - nou, dál krá - čím ce - stou lá - sky k ne - be - sům.

91

113 KDYBY JENOM STÁLE SLUNCE SVÍTILO

G C D7 D7

Kdy-by je-nom stá-le slun-ce sví-ti - lo, bez po-že-hná-ní, jímž děš-ť bla-ží
 Kdy-bychom již kří-že né-sti ne-mě - li, pro ně - ho, jenž sňal s nás všech hří-chů
 Zda je mož-no ce-nit ja-sno vkaž-dý čas a tou-žit, truchlit, když tu přij-de

G C D7

svět, zda by vsá-té sí - mě nám se da - ři - lo? Ni - je - di - ný by
 tíž, zda bychom o je - ho lás - ce vě - dě - li a chtě - li bychom
 mrak? Zda lze do - sá - hnou - ti ži - tí pra - vých krás, když sl - za ni - kdy

Refrain G D G

ne - da - lo nám květ! Sjasnem též děš-ť se vla - hý mu - sí snést,
 jí - ti vů - bec výš?
 ne - sva - ží náš zrak?

92 D7 G D

ví - ry, lá - sky jas, děš-ť ne - be - ský zas, ja - sno a děš-ť, by

G D7 G

rů - že, mo - hly kvést, se - šli, Pa - ne, ja - sno své a děš-ť!

114 NEBOJ SE A VĚŘ! S. Verner

P. Sever

G D G C

1. Je při - zeň lidská klama - vá, je - nom lá - ska Bo - ží stá - le věr - ně při nás
 2. Kde přá - tel - ství bys hledat chtěl v svě-tě změn a hněv - ných zá - ští? Sám jen Kristus
 3. Když sám se cí - tíš o - pu - štěn, je - ště on se k to - bě sklá - ní. Vzhlédni k němu,

G D G G (e) G (e)

zů - stá - vá, věč - ně k nám se při - zná - vá. Té lá - sce stá - lé, ne - sko - na - lé
 Spa - si - tel pro tvou spá - su na smrt šel.
 vzhů - ru jen! V něm ti svit - ne no - vý den.

G D G C a D D7 G

ú - zkost svo - ji svě-ř! Ví - o to - bě v bouř - né do - bě: Ne - boj se a věř! 93

115 LÁSKY KRÁL H. W. Baker přel. S. Verner

The Followers

1. Je Lá - sky král mým pa - stýřem, mým vůdcem v ce - stě ži - tím, On můj a já když
2. k vodám ti - chým vo - dí sám a na ze - le - né ni - vy, chléb ne - bes - ký za
3. ob - čerstvu - je du - ši mou na stezkách spraved - no - sti, když bloudím, ru - kou
4. stí - nu smr - ti ú - do - lím mně do - sta - lo se jí - ti, tvůj prut a hůl a
5. stro - jíš stůl před tvá - ří mou, mou hla - vu o - lej skrá - pí, pln můj je ka - lich
6. mi - lost tvá i do - bro - ta vždy věr - ně se mnou krá - čí a ce - sta všech dnů

- je - ho jsem, pak nou - ze ne - po - cí - tím. Mne 6. stá - čí.
 po - krm mám, mne Slo - vem věč - ným ži - ví. Tak
 la - ska - vou mne vrá - tí, zmat - ku zpro - stí. Byl
 kříž tvůj, vím, vpřed ú - tě - chou mně sví - tí. Ty
 při - zní tvou, ret zpra - hlý v něm se ztá - pí. Tak
 ži - vo - ta v dům ot - cov - ský se.

116 JEŽÍŠ NEZKLAME

94 Je - žíš nezkla - me, Je - žíš ne - zklame, zem i ne - be po - mi - nou, však Je - žíš nezkla - me!

117 JEN BOHU VĚŘ J. W. přel. J. Nemanský

Joy Webb

Jen Bo - hu věř, hled - vzhůru k ne - be - sům, on po - ro - zu - mí sta - ro - sti

tvé i snům. Jen Bo - hu věř, na - dě - ji no - vou měj, jen Bo - hu věř, svou

lá - sku je - mu dej. Zí - třek tě če - ká a mů - že šťastný být, pře - do - brý

Pán chce s te - bou dá - le jít, jen Bo - hu věř, svůj ži - vot u něj slož,

jen Bo - hu věř, svou ru - ku v je - ho vlož. Zí - třek tě vlož!

118 PANE, DARUJ LIDEM POKOJ! Kánon

W. A. Mozart

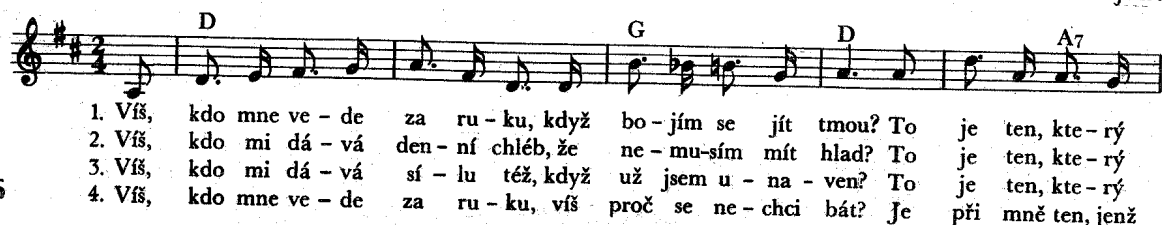

1. Do - na no - bis pa - cem, pa - cem, do - na no - bis
2. Pa - ne, da - ruj li - dem po - koj! Pa - ne, da - ruj
pa - - - cem! Do - na no - bis pa - cem, do - na no - bis pa - - -
po - - - koj! Pa - ne, da - ruj po - koj, Pa - ne, da - ruj po - - -
cem! Do - na no - bis pa - cem, do - na no - bis pa - - - cem!
koj! Pa - ne, da - ruj po - koj, Pa - ne, da - ruj po - - - koj!

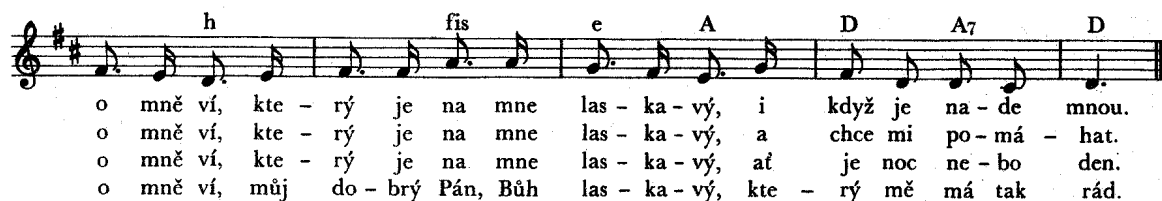
119 PÍSEŇ O POMOCI (L. R.)

Luděk Rejchrt

96

1. Víš, kdo mne ve - de za ru - ku, když bo - jím se jít tmou? To je ten, kte - rý
2. Víš, kdo mi dá - vá den - ní chléb, že ne - mu - sím mít hlad? To je ten, kte - rý
3. Víš, kdo mi dá - vá sí - lu též, když už jsem u - na - ven? To je ten, kte - rý
4. Víš, kdo mne ve - de za ru - ku, víš proč se ne - chci bát? Je při mně ten, jenž

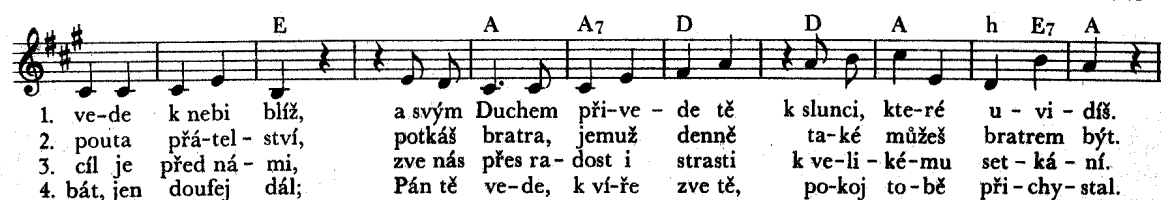
o mně ví, kte - rý je na mne las - ka - vý, i když je na - de mnou.
o mně ví, kte - rý je na mne las - ka - vý, a chce mi po - má - hat.
o mně ví, kte - rý je na mne las - ka - vý, ať je noc ne - bo den.
o mně ví, můj do - brý Pán, Bůh las - ka - vý, kte - rý mě má tak rád.

120 NA VŠECH CESTÁCH S. S. přel. M. Brož

Soeur Sourire

Refrain A D I.A E7 A
Zní na loukách zpěv, tam zpí - vá si květ, já v srdci ra - dost mám; zní
2. Fine A E A
a já v mém v srdci ra - dost mám.

1. ve - de k nebi blíž, a svým Duchem při - ve - de tě k slunci, kte - ré u - vi - dřš.
2. pouta přá - tel - ství, potkáš bratra, jemuž denně ta - ké můžeš bratrem být.
3. cíl je před ná - mi, zve nás přes ra - dost i strasti k ve - li - ké - mu set - ka - ní.
4. bát, jen doufěj dál; Pán tě ve - de, k ví - ře zve tě, po - koj to - bě při - chy - stal.

97

121 KDYŽ JEŽÍŠ S TEBOU JDE Z ang. přel. J. Nemanský

Joy Webb

C7 F d F d C7

Když Je - žíš s te - bou jde, dá ti ra - dost, když Je - žíš s te - bou jde, dá ti mír
 Když Je - žíš s te - bou jde, dá ti svět - lo, když Je - žíš s te - bou jde, nezblou - díš;

F7 B F A7 d d7 G7 C7

a sva - tá je - ho blízkost u - ti - ší kaž - dý vír, když Je - žíš, Je - žíš s te - bou
 i v no - ci nej - tem - něj - ší jít v je - ho svět - le smíš, když Je - žíš, Je - žíš s te - bou

Refrain F C7 C° C7 F C7 F B C7 g7 C7

jde. Když Je - žíš s tebou jde, když Je - žíš s tebou jde, svou ra - dost v srdce
 jde.

1. F d7 G7 g7 C7 2. F d7 G7 C7 g7 C7 F

98 dá ti, mír a štěstí nezměr - né. Když dá ti, když Je - žíš, Je - žíš s tebou jde.

VI • K různým příležitostem

122 VLAJKOVÁ RANNÍ b. k.

Samuel Hruša 1934

D G D A7 D e A

Dík ti, Bo - že, buď za lás - ku tvo - ji, žes nám ve zdra - ví z lo - že povstat dal,

D fis cis fis A fis E7 A

sil nás i dnes v každém na - šem bo - ji, uč nás vše - mu zlé - mu o - do - lat.

D G D D D h e G D G A

A až pak ve - čer bu - de - me zde stá - ti, dej ať štít náš ví - těz - ně se skví,

D G D D7 G D D A7 D

dej ať vlaj - ka na - še zas se vrá - tí svý - še ne - bes do - lů bez ha - ny!

123 V JITŘNÍ ZÁŘI Jan Pelfšek

J. Mc. Granahan

1. V ji - třní zá - ři ú - směv vtvá - ři pro - cit o - pět no - vý
 2. Stra - sti ze - mě ne - tkly se mne, ne - bes - ký můj O - tec
 3. Vstal kdo ko - lem se - vřen bo - lem? Po - těš, Pa - ne Je - ži -
 4. A již vů - kol če - ká ú - kol! Nu - že, chu - tě ku prá -

den; o - pět či - lý v ten svět mi - lý po - hlí - žet smím pro - bu - zen.
 bděl; byt' pak i byl ho - řem tří - bil, vím, jen do - bro mé tím chtěl.
 ši! Ó kéž všu - dy pláč i tru - dy mi - lost tvo - je u - ti - ší!
 ci! Pán dej sí - ly, že - hnej pí - li, ať vše v zdar se o - bra - cí.

Refrain

Bo - ha chvá - lí slun - ce vdá - li i to ptá - če na sně -

100 ti, jakž bych v rá - nu ne - měl Pá - nu já svou pí - seň za - pě - ti.

124 VLAJKOVÁ VEČERNÍ Jiří Škabrada

Zdeněk Čep 1938

Když vlajka na - še v še-ro se ha - lí, ú - do - lím ti - chým ml - hy se va - lí.

Když s no - cí tí - seň v srd - ce se plí - ží, zá - stup tvůj, k to - bě, Pa - ne, vzhlí - ží.

Otče náš, hle, skloň se níž, hlu - bo - ký náš při - jmi dík, žes nás rá - čil dnem svým

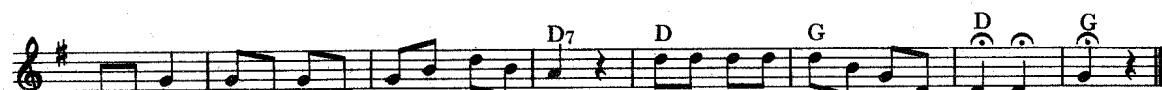
vést. Ot - če náš, hle skloň se níž, hlu - bo - ký náš při - jmi dík,

štit po - mo - hls či - stý nést, pro - sí - me tě o to jen: no - vý dej nám u - zřít den!

125 VEČERKA

1. Usnul den a ti-še še-ptá vět-ví šum, vzpíná výš a vý-še háj se k nebe - sům;
2. Zvuk, ó kou - zlo tó-nů, pí-seň no-cí zní; hlasy mi-li-ó-nů a cit jeden v ní;

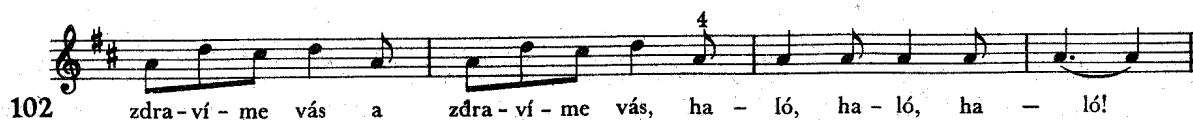

ti-cho, chví - le sva-tá, lu-na sla-ví vjezd, ob-lo-hou se ro-ze-bě-hla stá-da hvězd.
če-lo níž se sklá-ní, úctou chví se duch, ti-cho-svatou dla-ní světům že-hná Bůh.

126 ZDRAVICE NA PŘIVÍTANOU Kánon

Ha - ló, ha - ló, zdra - ví - me vás, my při - šli jsme zda - le - ka me - zi vás a

102 zdra - ví - me vás a zdra - ví - me vás, ha - ló, ha - ló, ha - ló!

127 VEČERNÍ PÍSEŇ L. Rejchrt

Německá lidová

1. Noc v ši-rý už pa-dá kraj a slun-ce v mraků dál za - pa-dlo z ve-če - ra. A
2. Ztich svět a vše u - sí - ná, nad ná - mi roz - pí - ná Pán ru - ku la-ska - vou. Ta
3. A když teď my půjdem spát, dej rá - no zas nám vstát v své lá - sce nej-vyš - ší. Buď

hvězdný pa - dá třpyt, že šťast - ni mů - žem být, vy - prá - ví dů - vě - ra. A - ra.
Je - ho pra - vi - ce hvězd ve - de ti - sí - ce a nám je o - chra - nou. Ta - nou.
stá - le s ná - mi sám, nás bu - duj ve svůj chrám, ó Pa - ne Je - ží - ši. Buď - ši.

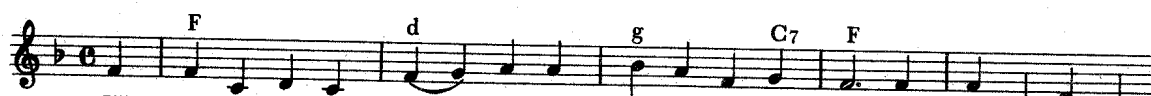
128 SKONČIL DEN... Z něm. L. Rejchrt

Německá

1. Skončil den a přijde noc, ce-lý svět jde spát. Ví, že nad ním Bo-ží moc na stráži chce stát.
2. Jeden bdí a ne-se sám, co nás trápí, vše. Ve dne v noci dává nám pomoc v samo - tě.
3. Kriste, ská - lo pře-pevná, slyš teď prosbu mou! Dej tvá pé-če la-ska - vá noc mi pokoj - nou.
4. Když nade mnou je tvá moc, když vím, tvůj že - jsem, vím též, že se dobrá noc změni v dobrý den. 103

129 JIŽ ZA HORAMI V DÁLI Rud. A. Schröder, přel. M. Rozbořil a M. Brož Christian Lahusen

1. Již za ho - ra - mi v dá - li zte - mně - la ja - su zář a v stí - ny tmy se
2. Však po chvi - lin - ce ma - lé se vů - kol ne - be stan jak ke cti své - ho
3. Pak už jen za - le - skne se o - hně neb lam - py jas a je - ho zář se
4. Po - tom i o - heň zha - sne, ře - knem si do - brou noc. Dík vzdá - me za vše

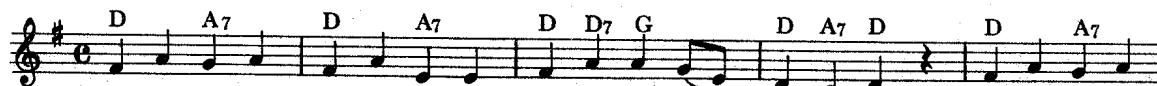

- ha - lí v pod - ve - čer ze - mě tvář. Kde slun - ko krát - ce jen nám mi - lo - sti své
 Krá - le roz - že - hne ze všech stran. Přec je to mat - ný svit. Nám sta - či - la by
 ne - se a po - tě - šit chce nás. A tu nám do - bře je, když o - heň ja - sně
 krá - sně, za Bo - ží rád a moc. Slun - ce i kaž - dou z hvězd On v o - chra - ně své

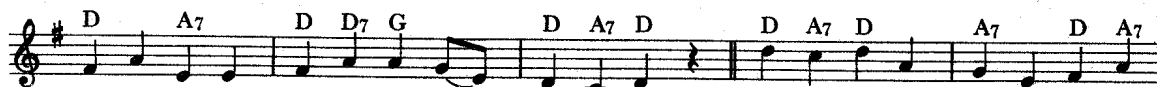

- 104
 přá - lo a zi - mo - mři - vé hrá - lo, je noc nám do - mo - vem.
 zce - la ta hvě - zda jed - na skvě - lá. Jen na vě - ky ji mít.
 pla - ne. Ač v ji - ném spá - su má - me, nás pře - ce za - hře - je.
 cho - vá a své - mu li - du zno - va vždy věr - ným svět - lem jest.

130 VEČERNÍ ZVONY L. B. Kašpar Dmitrij Bortnjanskij

1. Ve - čer - ní když zvo - ny zně - jí, du - še mo - je, pa - ma - tuj, jak mno - há zas
2. Ve - čer - ní když ro - stou stí - ny, na vlast svět - la pa - ma - tuj, kde již slun - ce
3. Ve - čer - ní když sbo - hem dá - váš, na Pří - te - le pa - ma - tuj, jenž je s tebou
4. Ve - čer - ní když hvě - zda vzplane, na den no - vý pa - ma - tuj, k němuž br - zo

- do - bro - di - ní pro - ká - zal ti Je - žíš tvůj! Ha - le - lu - ja, k chvá - le Pá - ně
 ne - za - chá - zí, slun - ce spá - sy, Je - žíš tvůj!
 vždy a všu - de bez pro - mě - ny: Je - žíš tvůj!
 po - vo - lá tě hvě - zda jítř - ní: Je - žíš tvůj!

- zvuč - te ne - be - sa i zem, ve - leb jej i ty, má du - še, po - korným svým o - hla - sem!

131 PODEJTE SI RUCE Kánon

- Po - dej - te si ru - ce z úpří - mné - ho srd - ce. Bdí vždy Bo - ží moc! Dobrou noc! 105

132 PÍSEŇ DĚKOVNÁ Blahoslav Košťák

Samuel Hruďa

Do-brý Ot-če ži-vi-te-li, je to je-nom mi-lost tvo-je, když od sto-lu
Vděční bychom chtě-li bý-ti, slo-va má-me po-ho-to-vě, a-le ne-vdě-

jde-me sy-ti. Ne-za-slu-hu-je-me to-ho, a-bys nám dal,
ční jsme ce-lí.

co je tře-ba, i tu prostou ský-vu chle-ba, a ty pře-sto dá-váš mno-ho!

Po-dě-ko-vat ně-kdo chce-li, ať má srd-ce pl-né dí-ků, jak ten stůl, jež ště-dře pl-níš!
Po - dě - ko - vat

Ot-če, na-še srd-ce po-niž, přijmi chválu nevdě-čnf-ků, dobrý Ot-če ži-vi-te-li!
Ot - če, Ot - če,

133 PÍSEŇ OHNĚ A. Voříšek

Kristoslav Hruďa

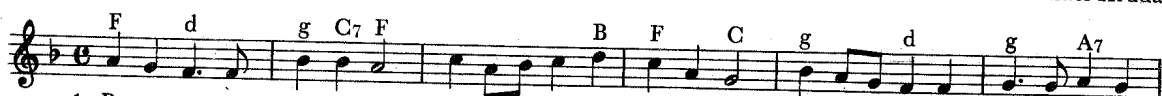
1. Přijď k nám, na te-be če-ká-me, zjev nám svo-ji moc, rozptyl zá-fí svět-la
2. Chtěl bych jak slu-neč-ní zá-ře tmu pro-mě-nit v den, za-pla-šit ze smut-né
3. Chtěl bych, jak pla-me-ny hře-jí, vše kol ro-ze-hřát a těm, kdo zi-mou se

své-ho zlo-by tem-nou noc. Krásněj-ší než rů-že, rů-že pře-krás-
tvá-ře strach z no-ci a sen. Ó du-chu ži-vo-ta, lás-ky ne-změr-
chvě-jí, tro-chu tep-la dát. Ro-ze-hřej, ó Du-chu, ta-ké du-ši

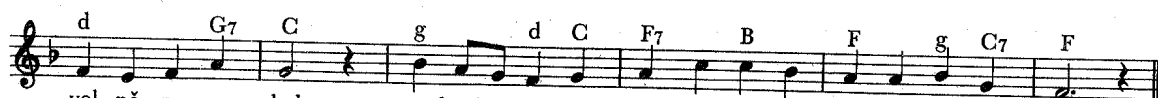
ná, je tvo-je, pla-me-ni, zá-ře pře-ja-sná, pře-ja-sná.
né, kéž tvo-je do-bro-ta hře-je srd-ce mé, srd-ce mé!
mou, v ži-vo-tě ať hře-jí, sví-tím, lás-kou tvou, lás-kou tvou!

136 PROSBA ZA ČAS Blahoslav Košťák

Samuel Hruša

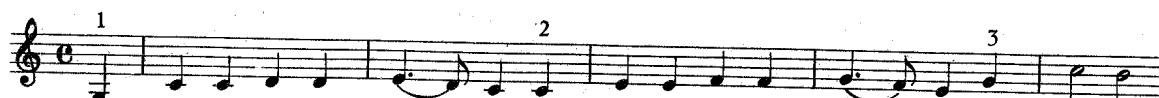

1. Pa-ne můj, ty všechno znáš, dny mo-je spo-čí - tá - ny máš, dej abych a - ni jeden z nich své-
 2. Pa-ne můj, ty všechno znáš, i chvíle pou-hé v počtu máš, již prosím pokor - ně tě zas, pro-
 3. Pa-ne můj, vždyť ty mne znáš a mo-je prosby vy-slychááš, uč myslet, jednat, pra - covat a

vol - ně ne - zmr - hal, a - bych si ra - děj od - řek smích, je všechny to - bě dal.
 to - že ne - mám sil, dej, abych dar tvůj, vzá - cný čas jen do - bře na - pl - nil!
 při tom to - bě žít! Dny, kte - ré dals mně, chci mít rád a chci je vy - u - žít.

137 VEČERNÍ KÁNON

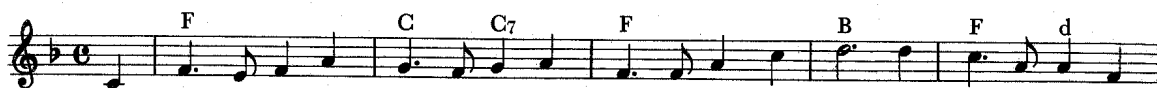

Již noc je pře - de dveř - mi, tmy ob - kli - ču - jí ze - mi, a pí - seň

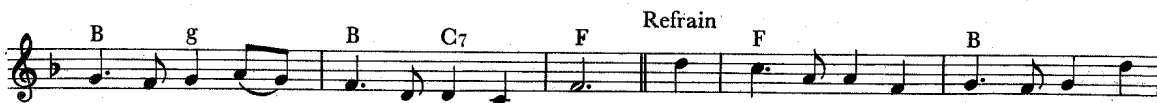

110 po - slední nám ve sluch ti - še zvo - ní. A o - hla - šu - je všem: Po - koj a mír!

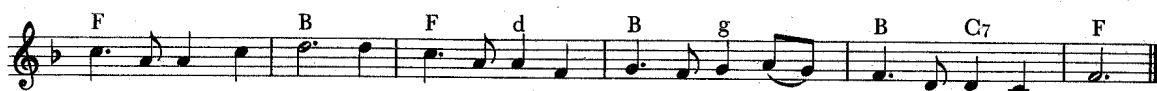
138 NA ROZLOUČENOU

1. Když s tím se má - me roz - lou - čit, co kaž - dý z nás měl rád, i v rozcho - du má
 2. Byť ná - vrat ne - ji - stý snad byl a tem - ná bu - dou - nost, dlaň stisk - ni s dla - ní
 3. Zde lou - če - ní jen čas - né je, však věč - ný je náš cíl, tam z různých stran přec

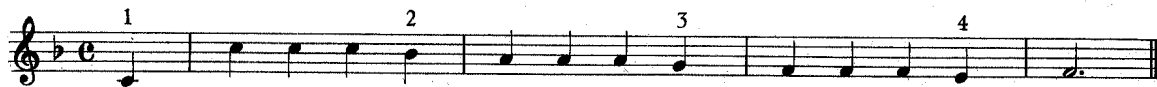

ja - sno být pro na - děj na ná - vrat. To ne - ní, ne - ní lou - če - ní, být
 ze všech sil z nás kaž - dý, smut - ku prost.
 do - spē - je, kdo prav - di - vě zde žil.

chvěl se nám i hlas, jsme ví - rou v Krista spo - je - ni a se - jde - me se zas.

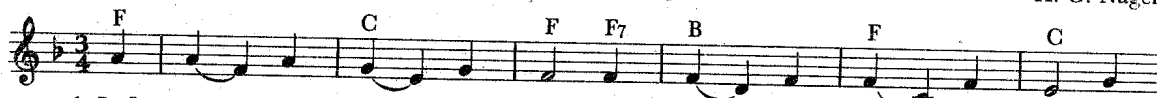
139 DĚKOVNÁ KÁNON

Za mi - lost tvou a po - krm tvůj buď to - bě dík náš vzdán. 111

140 BUĎ ŽEHNÁN SVAZEK TEN J. Fawcett, přel. J. Hochman

H. G. Nägeli

1. Buď že - hnán sva - zek ten, jenž v Kri - stu ví - že nás, a
 2. Spo - je - ných pro - seb hlas před Ot - cův trůn chcem vznést, neb
 3. Když roz - chod na - stá - vá, nám v srd - ci tesk - no je, však
 4. Ta na - děj sí - lí nás po ce - stách ži - vo - ta, neb
 5. Tam zba - ven již všech běd, ú - nav i hří - chu prost kruh

- kruh náš zů - staň s jed - no - cen, jak v ne - bi bu - de zas.
 jed - na sna - ha ve - de nás, i cíl náš je - den jest.
 ne - lká - me neb zů - stá - vá shle - dá - ní na - dě - je.
 ví - me, že se blí - ží čas, kdy Pán nás při - ví - tá.
 náš i vše - chen Bo - ží lid se spo - jí na věč - nost.

141 POVÍM VÁM TEĎ Kánon Překlad L. Měřejovský

Americká

- 112 1. Po - vím vám teď, jakou ra - dost mám, smutnou pre - ri - í když je - du tak sám.
 2. Cesta skal - na - tá, ku - dy mám se brát; kde mám hle - dat klid, ko - ho mám mít rád.
 3. Tem - ná je noc, jas - ný je můj cíl, v Bo - ží o - chra - ně bu - de vždy můj díl.

Rozdělení zpěvníčku podle obsahu

I. Chvály	písně 1 — 23
II. Boží dílo pro člověka	24 — 53
III. Pozvání do Království Božího	54 — 66
IV. Práce v Království Božím	67 — 92
V. Důvěra v Boží moc	93 — 121
VI. K různým příležitostem	122 — 141

SEZNAM PÍSNÍČEK podle počátečních slov (číslice označují čísla písniček)

Ač dosud jsi bez Boha chodil	62	Čest, chvála ti, Bože	16
Bez lásky světem sám	112	Dávej nám mř každý den	94
Bože, jaké jitro	41	Dávej radost v srdce mé	20
Bože, který hvězdy krásné	103	Dej, Pane, touhu	75
Buď žehnán svazek ten	140	Díky Pánu za spasení	18
Budiž chválen Ježíš Král	4	Děk ti, Bože, buď za lásku tvoji	122
Bůh je míru zdroj a dárce	85	Díky za toto krásné ráno	17
Bůh útočiště, síla naše jest	19	Díky, že když se ptáme	105
Celý život, s tebou, Pane, jít	77	Do Bersabé když Eliáš	50
		Dobrý Otče živiteli	132

Tam není Pán, kde láska	84	Vše, co má dýchání (k)	2
Tu slyším, jak se již blíží	61	Všechny hříchy smývá	64
Tvá vzácná milost	44	Všichni národové plésejte	21
Ty, který cestou světa jdeš	56	Vyš zvedni, bratře, lampu	81
Usnul den a tiše šeptá	125	Z mého srdce píšeš	23
Úzká je a plná trní	90	Za dobrodini tvé (k)	6
V Ježíšově jménu	5	Za milost tvou a pokrm tvůj	139
V jitřní záři	123	Zahalen jsa v hříchu šat	63
V lásce mne věčné	106	Zda znáš to jméno	54
V světle svém	30	Zněl pláč noci té	31
Ve svět hřícha	29	Zní na loukách zpěv	120
Večerní když zvony znějí	130	Zpívám si stále (k)	22
Vezmi svůj kříž	76	Zveme vás mladé	59
Víš, kdo mne vede	119	Zvučí, zvučí	8
		(k) za textem značí, že jde o kánon	

PÍSNÍČKY NA CESTU

Vydala Církev bratrská, Praha 1, Soukenická 15 v Ústředním církevním nakladatelství v roce 1970.
 Výběr uspořádal dr. Bohumil Kejr. Grafická úprava František Mašek, návrh obálky Daniel Kepr.
 Cena Kčs 23